

מועצה אזורית דרום השרון

פרוטוקול ישיבת מועצה אזורית

מס' 15/14

**במסגרת דיוני תקציב המועצה לשנת 2015
מיום ששי, כ"א בחשוון התשע"ה, 14.11.2014**

ישיבת מועצה אזורית דרום השרון
דיוני תקציב המועצה לשנת 2015
מיום ששי, כ"א בחשון התשע"ה, 14.11.2014

משתתפים:

יו"ר המועצה	-	ד"ר מוטי דלגיו
סגן יו"ר הוועדה (אייל)		מר צפי פלד -
אלישמע		מר איתן יפתח -
אלישמע		גב' רחל רבר -
גבעת חן	-	מר רונן ברקאי
גן חיים		יריב אגמון -
גני עם		מר צפיר שחם -
גת רימון		מר איל מילר -
חורשים		מר אלי כהן -
ירקונה		גב' גילה פרין -
מתן		מר אברהם טורם -
מתן		מר אבי קירס -
נווה ימין		גב' אושרת גני -
נווה ירק		מר אייל אברמוב -
ניר אליהו		מר יעקב אברהמי -
צופית		גב' אילונה מינץ-זק -
צור-יצחק		מר יריב אברהם -
צור-יצחק		מר נתי זיו -
צור נתן		מר חיים לוי -
רמת הכובש		חיים רוצקי -
רמות השבים		אברהם נדל -
שדה ורבורג		גב' זהבה רוט -
כפר מעש		מר שלמה עצמוני -
מגשימים		עמנואלה קון -
נווה ימין		מר אשר בן עטיה -
נחשונים		מר אמנון כהן -
נרית		מר גבי דור -
רמות השבים		מיכל כספי-שפירא -
שדי חמד		מר דויד סיון -
כפר סירקין		מר משה רדומסקי -
נרית		גב' לאה פורת -
כפר מלי"ל		מר רחמים זבידה -
ירחיב		מר אלי דלה -
כפר סירקין		מר אורי עצמון -
גבעת השלושה		מר שמוליק מריל -
מנכ"ל נכנס		מר שי אברהמי -

סגל:

דובר ומנהל היחידה לתכנון אסטרטגי
גזבר ומזכיר
מנהלת לשכת ראש המועצה
יועמ"ש

נווה ירק
עדנים
עינת
שדה ורבורג
חגור

מר בועז שויגר -
מר יצחק אגוזי -
גב' צילה משה -
עו"ד עידית גזית -

מר יצחק רוטרו -
מר דוד זריהן -
מר חגי כהן -
גב' צילה נוימן -
דרור רופא -

חסרים:

על סדר היום:

1. תקציב המועצה לשנת 2015.

ד"ר מוטי דלג'ו : בוקר טוב לכולם. אנחנו רוצים להתחיל את ישיבת מליאת המועצה. הנושא שעל סדר היום זה המשך הדיון בנושא של התקציב. החומר חולק לחברים. יחד עם זאת, אני אבקש מאגוזי, גזבר המועצה, להציג את הנושא. אבל לפני שניגש, יש איזה משהו, אנחנו נמצא גם כמובן הזדמנות נוספת, נראה לכולם מאד מאד טריוויאלי, נכנס מנכ"ל, ובאופן טבעי תפקיד המנכ"ל, בנוסף לתפקידיו, כולל את כל התפקידים של מזכיר המועצה. ואגוזי סוגר היום 19.5 שנים כמזכיר המועצה. אז באמת, אני רוצה להודות לו בחום. הוא עשה את עבודתו בצורה מדהימה. ובאמת, לא פשוט במועצה גדולה ומורכבת כמו המועצה שלנו לעשות את שני התפקידים. סייעו לו בעבודה צילה, אז זו גם הזדמנות להודות לך. בועז, לך, שסייעת. כמובן באופן טבעי, מתוקף תפקידה גם היועצת המשפטית עדית. אגוזי, אני באמת מודה לך ואני בטוח שהם מצטרפים לתודה ולברכות כל חברי המועצה. עשית את זה בהרבה מאד ענווה, כי אתם יודעים, אני כבר נתקלתי גם במזכירי מועצה שחושבים שזה איזה מן תפקיד כזה שאפשר איתו יותר 'שוויץ' ופחות עשייה. אצל אגוזי זה היה הפוך. העשייה היתה העיקר. ועכשיו, במורכבות הזו, יש לנו שני אנשים נפרדים, שכל אחד עושה את תפקידו. וכמו שצילה זרקה, ימשיכו כל הצוות בלי יוצא מן הכלל לעזור ולסייע.

ועכשיו לחלק העיקרי של הדיון – אגוזי, בבקשה.

1. תקציב המועצה לשנת 2015.

מר יצחק אגוזי : בוקר טוב. אחרי כל הברכות האלה, אני רק רציתי להגיד שזה התקציב ה-20 שאני מגיש פה במועצה. 19.5 שנים, אבל התקציב ה-20 שאני מגיש במועצה, לכמה הרכבים של חברי מליאה כמובן. בכל מקרה, הפעם אנחנו מגישים את התקציב קצת מוקדם מהמקובל, בגלל כל מיני אילוצים אישיים כאלה ואחרים, היה קצת יותר קשה לחזות את התקציב או חלק מסוים מהנתונים בתקציב. אני רק אתן דוגמא, נדבר על זה בהמשך, אבל משכורות לדוגמא של עובדי חינוך, נאלצנו להסתמך על נתוני ספטמבר, מה שבדרך כלל אנחנו עובדים על אוקטובר או נובמבר. מערכת החינוך בספטמבר, מבחינת שכר, עוד לא מיוצבת. אז

הפעלנו כל מיני תחזיות כאלה ואחרות, אבל אני גם כתבתי ואני מתכוון כמובן לעשות את זה, אנחנו נגיש תקציב מילויים, מה שנקרא השלמה של התקציב או עדכון של התקציב, להערכתי בשנת 2015 נעשה את זה קצת יותר מוקדם מאשר בדרך כלל, להערכתי לא יאוחר ממחצית השנה שנגיש תקציב מעודכן, או מה שנקרא בלשון המקצועית תקציב מילויים.

מבחינת הנתונים – כמובן אנחנו נדבר על כל מיני פרמטרים שמשפיעים על התקציב – אוכלוסייה, תלמידים, מי שלא זוכר, ואם זוכרים אז אני אדלג על זה, נעשה את זה בקצרה יותר, איך נראה תקציב בכלל של המועצה. וכמובן נתמקד בעיקר בנתונים הכספיים של התקציב. נתחיל בפרמטרים העיקריים שמשפיעים.

אנחנו נמצאים היום, נושקים מאד ל-30,000 תושבים. אלה נתונים של משרד הפנים, מרשם האוכלוסין. נתוני ה-למ"ס לא מאד רחוקים מזה. זאת אומרת, קצת יותר נמוכים אבל הם לא מתעדכנים, אנחנו מקבלים את נתוני המרשם פעם ב-3 חודשים, הם נתונים שמתעדכנים יום יום, אבל אנחנו מקבלים אותם פעם ב-3 חודשים. נתוני ה-למ"ס מתעדכנים פעם בשנה. נדמה לי שבבדיקה שעשינו לסוף שנת 2013 הנתון היה 29,000. מבחינת מרשם האוכלוסין, אני מעריך שבסוף שנה, בדצמבר, או גג במרץ, אנחנו נעבור את ה-30,000 תושבים. הגידול הוא לא כל כך דרמאטי, אבל הוא סדר גודל של כמה מאות תושבים מדי שנה.

והכול אצלנו.

מר יריב אברהם:

מר יצחק אגוזי: כן. הבעיה היא שבצור יצחק, אני חושב, אני לא בטוח, הנתונים שאתה אמרת לי אתמול על כמות המשפחות, אני לא בטוח שהם כולם באים לידי ביטוי במרשם האוכלוסין. אני אמרתי בהסתייגות לא בטוח, אתה אומר – לא, זה בסדר. מי שצריך את השירותים של המועצה עדיין – מעונות, גנים, בתי ספר – נאלץ להעביר כתובת, כי אחרת אנחנו לא רושמים למוסדות החינוך.

אבל גם כאן, מה שקורה, אנחנו נתקלים בהרבה מאד מקרים

ד"ר מוטי דלג'ו:

שאחד מבני הזוג מעביר, הוא מקבל את השירותים וכל השאר נשארים. והסיבות הן בדרך כלל הנושא של חניה והנחות וכל מיני שירותים שונים שהוא קיבל בעיר שמשם הוא הגיע.

מר יצחק אגוזי: מבחינת ההתפלגות של האוכלוסייה – אנחנו מדברים, כמו

שאמרת, כמעט 30,000 תושבים. יש לנו 33% עד גיל 17 או עד גיל 18 ויש לנו כמעט 14% מבוגרים, תראו בשורה התחתונה, מעל 60. גילאי הביניים שבין 22 ל-39, תפחיתו 14 מ-62, זה 48% גילאי ביניים, אני כבר לא רוצה להגיד גילאים שלנו, כי יש פה הרבה מעל גיל 60.

התפלגות מערכת החינוך – במערכת החינוך אנחנו גדלים מדי שנה בכמויות ניכרות. השנה בספטמבר נפתחו נדמה לי 10 גנים חדשים. יש לנו גידול במספר הכיתות ביסודי וגם קצת בעל יסודי. אלה הנתונים. אנחנו עומדים היום על 64 גני ילדים, 110 כיתות יסודי ב-7 בתי ספר, ובעל יסודי, בעמי אסף וירקון, אנחנו ב-2,300 ומעלה תלמידים. 1,400 בעמי אסף ו-900 בערך בירקון. מבחינת התפלגות התלמידים – כמו שאפשר היה להבין, אבל זה קצת יותר מומחש פה, 40% מהתלמידים של המועצה, פה זה לא רק בתי הספר של המועצה אלא כל תלמידי המועצה, 40% לומדים בבתי ספר יסודיים שלנו, 30% לומדים בעמי אסף וירקון, 23% בגני ילדים, כ-5% במוסדות חינוך מחוץ לתחום המועצה. מדובר על 2 או 3 ישובים ששולחים באופן מסורתי את הילדים שלהם למוסדות חינוך אחרים, נדמה לי שזה גבעת חן, מגשימים, כפר מע"ש, גת רימון, ועוד 2% בחינוך מיוחד, רובו מחוץ למועצה. יש גם מעט מאוד בתוך תחומי המועצה. מבחינת הגידול במערכת החינוך – גם פה יש לנו גידול מדי שנה, כמו שאמרת מקודם, אנחנו היום ב-7,300 תלמידים במוסדות החינוך של המועצה, בהתפלגות שהראיתי מקודם. שנה שעברה היתה תפוסה יותר גדולה, אבל באופן די סיסטמתי אנחנו במדרגות, תסתכלו בגרף למעלה, בין 250 ל-300 תלמידים גידול מדי שנה.

מר אייל אברמוב: סליחה, שאלה, פשוט לא הבנתי את ה-bottom line, את

השורה התחתונה, מכיוון שיש הרבה אינפורמציה. אבל מה ההשפעה של הגידול של מספר התלמידים על ההשקעה? מה צריך לעשות בכיתות? כמה צפיפות לכיתה? אני ראיתי שהטור

היה שם ריק. לאן זה מוביל אותנו? מה המסקנה של כל הסיפור הזה?

ד"ר מוטי דלג'ו: תראה, המשמעות של גידול במספר הילדים זה מבחינתנו הערכות, קודם כל בשלב הראשוני זה גני ילדים. ואכן אתם רואים גם את הקצב. מבחינת צפי של גידול של מספר תושבים, מספר ילדים, הצפי שלנו מבחינת המושבים הוא די סטטי, עם איזו עלייה קטנה שצפויה לנו בירחיב, עליה קצת יותר גדולה בסירקין, תלוי בהתאם לקצב האכלוס, בעיקר של החלק של הפרצלציה, שזה סדר גודל כמעט לבד של איזה 150 יחידות. יש את ההרחבה שלהם. מעבר לכך, מרבית הישובים האחרים מימשו כמעט הכול. זה בצד המושבים. בצד הקיבוצים לא, בצד הקיבוצים, ברגע שישתחרר הנושא של מתן היתרים על ידי המינהל, ולפחות בקיבוץ אחד הצלחנו, רמת הכובש יוצא לדרך עם, כמה יחידות דיור, חיים?

מר חיים רוצקי: 58 יחידות דיור.

ד"ר מוטי דלג'ו: 58 יחידות זה שלב א', יהיה גם ב'. קיבוץ אייל נמצא בפני, גם כן, אנחנו מנסים גם אותו להביא כמודל עבודה למינהל מקרקעי ישראל, ושאר הקיבוצים. המסה הקריטית שצפויה זה מהאכלוס הנוסף של צור יצחק, שלפי הנתונים שלנו היום הוא עומד על סדר גודל של איזה 1,200 משפחות, אתם יודעים על יותר הנציגים? 1,200-1,250 משפחות פחות או יותר. יכול להיות שאתם מעודכנים יותר בעניין הזה. יכול להיות גם עוד מצב, שאני לא מעודכן ובמועצה אצלי מעודכנים בגביה. קיבלנו איזו תלונה מתושב שהגיע לשם ואומר – תשמע, לא סיפרו לי שיקימו את טייבה אחרי צור יצחק.

בנושא של גני הילדים – החשיפה שלכם לגבי בנייה של גני ילדים היא הרבה יותר גבוהה. אנחנו מגיעים לקטע של בתי הספר היסודיים – בתי הספר היסודיים, אם שמתם לב, כשהיה לנו פה את המצגת של החינוך, שבדברים שלי ציינתי שאנחנו נמצאים במצב היום שאנחנו בונים את בית הספר החדש האזורי בצופית, 18 כיתות, יש לו פוטנציאל ל-24, זאת אומרת, זה בשיטת הלגו. אנחנו נמצאים במצב שיש תכנון לבית ספר בסירקין, היום הוא בתכנון לסדר גודל של 12,

אבל הפרוגרמה שאנחנו מקבלים לאישור היא 18 כיתות. ולכן אני גם ביקשתי ששני בתי הספר האחרים, שזה בעיקר רמת הכובש ומעבר אפק בעינת, שניכנס לתכנון כדי שאנחנו נהיה מוכנים. אנחנו מעריכים שמספר הילדים מהקיבוצים יגדל. לגבי צור יצחק – הדבר יותר פשוט, אנחנו נמצאים בשלבים של קבלת אישור לתכנון בית ספר יסודי נוסף. מבחינת הערכות לגבי חטיבה ותיכון – בניית חטיבה ותיכון חדשים בצור יצחק באופן טבעי יפנה לנו מקום בעמי אסף וגם במידה מסוימת בירקון, כך שאנחנו בשלב הזה לא נמצאים במצב שאנחנו יכולים או רוצים או באים לבקש להקים בית ספר, חטיבה או תיכון נוסף.

מר איתן יפתח: מה שהסבירו לגבי בית ספר אהרונוביץ למשל, שהוא כבר בתפוסה over ממה שהיה מתוכנן, 24 כיתות, 25 כיתות, 770 לעומת 720 מתוכנן, שגם יש פה איזה מצב שאנחנו כבר ב-over וצריך לעשות איזו חלוקה חדשה או דברים חדשים. אני לא יודע בבתי ספר אחרים מה המצב.

ד"ר מוטי דלג'ו: אתה היית במצגת של החינוך? (כן) נאמר שם בצורה ברורה על ידי אבירים שאנחנו לקראת שנת הלימודים הבאה נצטרך לעשות מיפוי חדש. במיפוי החדש הזה לא יהיו הרבה שינויים, יהיו שינויים שיבואו לידי ביטוי במיוחד לגבי בית ספר אהרונוביץ. צריך לקחת בחשבון גם שבמתן אנחנו כבר בשנה שעברה עברנו את השיא, והצטרפות של ה-24 יחידות ועוד ה-36, ה-60-70 יחידות האלה,

מר יצחק אגוזי: זה לא יהיה בשנה הקרובה.

ד"ר מוטי דלג'ו: זה לא יהיה בשנה הקרובה, אבל זה מבחינת צפי, יש להם שם מקום. אם ניקח את העניין הזה, אז מתן אנחנו כאילו על ידי התוספת הזו דוחים קצת את המצב שנצטרך לעשות גם לגביהם מיפוי. אנחנו בכל מקרה נבחן את זה בשנה הבאה ואנחנו נראה. אנחנו נרצה להגיע, ככל שניתן במגבלות של מרחק גיאוגרפי ובמגבלות של מיקום,

במגבלות שקבענו לעצמנו שילוב של ישובים קהילתיים, ישובים קיבוציים וישובים מושביים, לקבל את האופטימאלי בכל בית ספר.

מר אייל אברמוב: אני רק רוצה שוב פעם לסכם את זה מבחינתי. יעד הצפיפות ותחזית הגידול גוזרים חוסר או צורך בהשקעה מסוימת. את המסקנה הזאת אני פשוט לא רואה. כל הדבר הזה זה רק איך להגיע למסקנה הזאת, כמה אנשים,

ד"ר מוטי דלג'ו: לא.

מר אייל אברמוב: אז אולי לא הבנתי.

ד"ר מוטי דלג'ו: עצם זה שאנחנו נמצאים היום בבנייה של בית הספר האזורי החדש בצופית ונמצאים בתכנון שהוא לביצוע בצור יצחק, ונמצאים באישור של סירקין לקראת תחילת עבודה,

מר אייל אברמוב: אז אתה אומר שאנחנו ...

ד"ר מוטי דלג'ו: תראו, אנחנו נמצאים בשלב, מבחינת תחזיות וביצוע בשלב מצוין. צריך לקחת בחשבון ששרד החינוך נמצא בפיגור עצום. גני ילדים למשל, אנחנו כבר מזמן דרשנו, גני ילדים שבנינו למשל לפני שנה, ביקשנו כבר לפני 5 שנים. אלה שבונים אותם בימים אלה, ביקשנו אותם כבר לפני 4 שנים. אנחנו יש לנו את הנתונים מגיל אפס ועל פי זה אגף החינוך עושה את התחזית ועושה את הצפי. העניין הוא ששרד החינוך,

??? לא עושה את זה?

ד"ר מוטי דלג'ו: הוא עושה את זה והוא יודע את זה. אבל בקצב אחר,

מר יצחק אגוזי: משרד החינוך דורש מאיתנו כל שנה לעשות תחזית ל-5 שנים

קדימה, אבל בפועל מתקצב את השנה הבאה.

ד"ר מוטי דלג'ו: למשרד החינוך, יש לו כמות של כיתות שהוא יכול לתת. נכון

שבשנה שעברה היה גם הסכם מיוחד, שמפעל הפיס לקח על עצמו לתת כמה מאות כיתות. אבל

קחו בחשבון שיש מקרים שמשרד החינוך, שראש העיר יושב איתו, ונניח במקרה של אלעד הוא

מסכם איתו שהוא צריך לקבל נניח 10 גני ילדים, נגמרת הישיבה, מוסיפים גן ילדים נוסף.

מר אורי עצמון: יש לי עוד שאלה לגבי גודל הכיתות. החלוקה פה מראה שיש 30

ילד בכיתה.

ד"ר מוטי דלג'ו: אתה מתכוון לצפיפות בכיתות, לא לגודל.

מר אורי עצמון: לצפיפות, כן. אני מניח שפה יש גם כיתות ספח וכל מיני דברים

אחרים.

מר יצחק אגוזי: בוודאי.

מר אורי עצמון: אנחנו לא הגענו לימי המשיח של 30 ילד בכיתה.

ד"ר מוטי דלג'ו: אנחנו בימי המשיח שזה 30, הבעיה ש-30 זה ממוצע, זה כמו

אותו אחד שטבע בבריקה של 30 ס"מ.

מר אורי עצמון : הנכדות שלי ב-39.

מר יצחק אגוזי : תראו, יש כיתות מב"ר של 12 תלמידים או 15 תלמידים.

מר אורי עצמון : איפה אנחנו עומדים בשאיפה הזו שלנו?

ד"ר מוטי דלג'ו : השאיפה שלנו בדיוק במה שאתה שואל.

מר איתן יפתח : אבל המיפוי לא יוריד את הצפיפות? באהרונוביץ למשל, המיפוי

יהיו לו חלק מהמטרות להוריד את הצפיפות?

ד"ר מוטי דלג'ו : חלק מהנושא של המיפוי זה, אמרתי, זה להגיע למספר

אופטימאלי בכל בית ספר. בתי הספר הם מוגדרים למספר כיתות – 18, 24 – זה בדרך כלל תמיד הולך כל 3. אנחנו משתדלים לתת את המצב האופטימאלי.

מר יריב אברהם : שאלה אחרונה קטנה, אפשר?

ד"ר מוטי דלג'ו : כן.

מר יריב אברהם : משרד הפנים הרי משחרר נתונים למשרד החינוך בנוגע לכמות

של אנשים, נותן להם בערך מספר של אנשים. אם האנשים לא מעבירים כתובת, אז בעצם גם הנתונים שהם מקבלים הם נתונים נמוכים יותר, וזה גם משפיע על הכסף שאתה מקבל.

ד"ר מוטי דלג'ו : נכון. אם אתה שואל אותי, במועצה גרים 35,000 תושבים. אני

יודע על ישוב שיש לו 1,400, יו"ר הוועד אומר לי – מה זה 1,400? יש לנו פה עוד 350 משפחות.

מר יריב אברהם : אז זאת אומרת שגם אתה לא מקבל את הכסף, את התקציב שלהם.

מר בועז שויגר : מתנים את הרישום בזה שאחד לפחות ישנה, זה חלק. זאת אומרת, אין מצב שאף אחד לא רשום בתא המשפחתי.

מר יצחק אגוזי : חברים, בואו נתקדם. מי שלא יודע או מי שלא זוכר, התקציב של המועצה בנוי מהכנסות ומהוצאות, זה ברור, אבל ההכנסות הן לחוד וההוצאות הן לחוד. כמובן שאני במצגת מנסה להשוות סעיפים, הוצאות אל מול הכנסות, כדי שתראו את המשמעות של כל נושא מבחינה תקציבית. אבל התקציב עצמו יש לו פרק שלם של הכנסות, פרק שלם של הוצאות. יש כמובן linkage, סעיף אחד, אני לא אקריא את הכול, אבל סעיף 2 שהוא שירותים מקומיים מקביל לסעיף 7 שהוא שירותים מקומיים בהוצאות. אותו דבר סעיף 3, ממלכתי זה חינוך ורווחה, מקביל לסעיף 8. יש linkage לא לגמרי מושלם, אבל יש פה linkage בין תקבולים לבין תשלומים, למרות שהם מופיעים לחוד. סעיף 1 זה כל הנושא של מיסים, מענק, מענק כללי שאין למועצה. סעיף 2 זה השירותים המקומיים, זה השירותים בעצם המוניציפאליים – תברואה, שמירה, הנדסה ובניין עיר, נכסים ציבוריים זה המחלקה הטכנית, שירותים עירוניים שונים שזה עיקר התקציב שזה כל הנושא של הוועדים המקומיים, ההשתתפויות בוועדים המקומיים ועוד כמה דברים מינוריים וקטנים. סעיף 3 ו-8 זה סעיף כבד מאד, זה סעיפים של שירותים ממלכתיים, בעיקר חינוך ורווחה. יש בו גם קצת נושא של דת, קליטת עליה, איכות סביבה, אבל זה דברים קטנים. בעיקר אנחנו מדברים על חינוך ורווחה. סעיף 6 זה סעיף של הנהלה כללית, כל המינהל והגזברות והחזרי הלוואות והמימון. וכן הלאה, סעיף 4 לעומת סעיף 9, וסעיף 5 לעומת סעיף 99 שהוא סעיף קטן.

כיצד בונים ומעדכנים תקציב? קודם כל, אנחנו לוקחים את הדו"ח הכספי המבוקר של השנה

האחרונה שיש לנו, שבמקרה זה, זה 2013. יש לנו נתוני ביצוע בתקציב עד חודש 9, למרות שעדיין לא הסתיים הדו"ח הרבעוני של 9/2014, אנחנו פה אישרנו רק את יוני, עדיין פה ושם השתמשתי בנתונים, למרות שהם כפי שאמרתי לא לגמרי סגורים סופית. תחזית תקציב לכל השנה, לכל שנת 2014 שעוד לא הסתיימה. עלויות שכר עד 10, זה בדרך כלל עד 10, הפעם זה קצת חרג מזה. סליחה, זה היה עד 9 בלית ברירה. ואת כל נושא מספרי התלמידים, גידול אוכלוסיה, היקפי פעילות כפי שהראיתי בשקפים האחרונים, וגם מקדמי התקציב.

בקטע הזה אני רוצה באמת להגיד לכם שהנושא הזה של מקדמי התקציב, א', יש מקדמים של משרדי הממשלה שהם גם כן בשלב הזה טרם פורסמו. אני רק רוצה לספר לכם אנקדוטה, היום יום ששי, אתמול התחיל הדיון, ביום רביעי, לפני יומיים, היה הכנס השנתי של איגוד הגזברים במרכז השלטון המקומי על התקציב של שנת 2015. אז הלכתי לשם לשמוע איך הייתי צריך לבנות את התקציב שכבר חילקתי אותו לחברים פה. זה המצב וזה האילוץ. בכל מקרה,

מר אייל אברמוב: ... תסמינים, תבחינים, שנה שעברה כפול נקודה 2, איך זה מתחבר לאיזה שהוא מהלך אסטרטגי, שנגיד אנחנו רוצים להשקיע בתוכנית, אני יודע שיש לחינוך, ספורט ונוער, לא יודע מה, תוכנית אסטרטגית ל-5 שנים, איך כל הדברים האלה מתחברים לתוך התקציב?

מר יצחק אגוזי: קודם כל, התקציב לכשעצמו צריך לשקף, נתחיל לפני התוכנית האסטרטגיות הגדולות,

מר אייל אברמוב: אני לא רואה פה את החזון.

מר יצחק אגוזי: בסדר. לפני התוכניות האסטרטגיות הגדולות יש שירותים שצריכים להינתן. יש שכר ויש פעולות ויש הסעות ויש פינוי אשפה, כל הדברים האלה, ואת זה אני קודם כל מראה איך אנחנו מעדכנים את זה כפונקציה של, משנה לשנה, וכמובן לפי מספרי

הצרכנים – תושבים, תלמידים – תלוי מה. כמובן שבתוך הסיפור הזה שזור החזון של המועצה, או מה שראש המועצה מכתוב לקראת כל שנת תקציב. התקיימו פה לא מעט דיונים במהלך שנת 2014 על נושא החינוך. גם היו פה אתמול נוכחים, אז יש מנהלת אגף חינוך חדשה, אמורה להיכנס תוך כמה חודשים,

מר אייל אברמוב: מכיוון שאני יודע שיש, היית שם את זה מספר 1 – חזון המועצה.

ד"ר מוטי דלג'ו: אני אגיד לך, תראה, מה שאנחנו עשינו זה עשינו קצת יותר מתקדם ממה שנהוג. אנחנו הגשנו תוכנית חומש שמליאת המועצה דנה וקבעה. מי שעובר על תוכנית החומש, שזה בעצם בפועל ל-4.5 שנים, גם אז נאמר, רואה את סדרי העדיפויות, רואה בו את החזון. זה אחד. שניים – אנחנו במהלך הדיונים בשנה האחרונה, בישיבות המליאה, יותר מ-3 פעמים מליאת המועצה הציבה לעצמה את הנושא של החינוך והנוער בעדיפות, והיא גם הנחתה אותנו לתקצב את הנושא הזה. בהתאם לזה מכינים את התקציב. גזבר המועצה, עם כל הכבוד לו, לא הוא קובע את החזון. הוא שותף בכיר כצוות המקצועי. מי שבמידה רבה קובע את החזון זה אנחנו פה, אלה שיושבים פה. אני בתוכם.

מר אייל אברמוב: והיועץ המשפטי.

ד"ר מוטי דלג'ו: לא, היועץ המשפטי לא. אם שמתם לב, אני אמרתי לו, ביקשתי ממנו שכאילו ינסה לעשות איזה השלכות לגבי השלטון המקומי, אז ברמה של הביצוע הוא לא מכיר, אבל אם שמתם לב, הוא אתמול אמר דבר מאוד חשוב, שאנחנו מרגישים את זה כל הזמן – השלטון המרכזי, באמצעות חוקים, צווים, הוא יותר ויותר מצמצם גם את הסמכויות של השלטון המקומי, הווסתים למיניהם והרגולטורים שהוא מוסיף. אבל זה סוג שעם זה צריך להתמודד. אבל עדיין לשמחתי, אתה תפגוש כל שר, הוא יגיד לך את הדבר הבא, שלראש

המועצה המקומית פרדסיה יש לו הרבה הרבה יותר סמכויות מאשר לשר.

מר אבי קירס : מה כן ההדגשים שלנו בתקציב 2015 לטובת המושב? יש דברים

שיותר נתנו להם את תשומת הלב, יותר לנקות את הרחובות, יותר טיפוח הישובים, יותר פינוי גזם. ישנן בעיות אקוטיות של המושבים כל הזמן.

ד"ר מוטי דלג'ו : אם לא היתה מגבלת תקציב, היית מקבל פה תקציב לא בסדר

גודל של ה-268, משהו כזה.

מר איתן יפתח : לתקציב צריך להיות איזה אופק, כאילו למה הוא מכוון.

ד"ר מוטי דלג'ו : אני אגלה לכם סוד, 10 שנים את תקציב מועצת הירקות אני

הכנתי כמנהל אגף תכנון וכלכלה, אז כך שאני בתחום הזה. אם לא היתה מגבלת תקציב היית מקבל פה תקציב בסדר גודל של 400 מיליון שקל, וגם אז הייתי יכול לתת לך יעדים שכדאי ורצוי לעשות. אנחנו עובדים במסגרת של מגבלת תקציב. במסגרת התקציב, בראש וראשונה ובאופן טבעי מבוצעים, מה שנקרא, דברים שהם כמעט רוטינה. כמעט כמו בכל חברה, חלק גדול מהתקציב, אין כמעט לאף אחד השפעה, גם למנכ"ל החברה וגם ליו"ר. אני לא יודע להגיד לך אם ברשויות המקומיות זה 90% או 94% או 95%, שעליהם אין מה להגיד, גם לי אין מה להגיד. זה המשכורות של העובדים, משכורות לחינוך, זה הגננות, זה הסייעות, זה המבנים, זה הכול. יוצא לנו שאנחנו עם כל השרירים שלנו יכולים לשחק במסגרת של התקציב, אמרתי 5% אמרתי הרבה מאד. במסגרת הזו, אם אתם זוכרים, גזבר המועצה הגיש לפני כמה זמן, זה היה עדכון של תקציב שעשית של 2014?

מר יצחק אגוזי : חודשיים.

ד"ר מוטי דלג'ו : אחרי שהמועצה במידה מסוימת קבעה את החזון שלה בתחום החינוך, אנחנו הטמענו את זה בתוך התקציב. מי שיבדוק בעצם יראה את הקפיצה הגדולה בנושא של החינוך בין התקציב המקורי של 2014 ובין התקציב המעודכן. ולכן, אני גם זוכר שאחד מהחברים החדשים שאל – מה זה הקפיצה הגדולה הזו בחינוך? למה יש כאילו חריגה גדולה מהתקציב המקורי? זו התשובה. אגוזי, בוא תמשיך, אחרת לא יהיה זמן.

מר יצחק אגוזי : בכל מקרה, קבענו לעצמנו מקדמים של התקציב של המועצה שלנו, למרות שחלק מהמקדמים הממשלתיים עוד לא פורסמו, אבל אנחנו יודעים את חזית האינפלציה בשנה הבאה, תחזית כמובן, את מקדם הארנונה שכבר החלטנו עליו, בעצם הוא מוכתב בחוק, ואת כל שאר המקדמים שאנחנו סבורים שזה מה שיהיה, למרות שכפי שאמרתי משרדי הממשלה לא פרסמו. בתוך החוברת שאני חילקתי, שלחתי לכם גם במייל וגם נמצא פה בחומר וגם נמצא על ה-disk on key, אני פירטתי הרבה מאד נתונים מיקרו-כלכליים, מקרו-כלכליים שמביאים בעצם אותנו איך לבצע את התקציב וכמובן גם איך לקבוע את המקדמים האלה. אני כמובן לא אלאה אתכם בדיבור בכל הנתונים האלה, אפשר כמובן לקרוא אותם, אבל יש מספר נושאים חשובים. כמו לדוגמא, נושא של עומס מלוות, שאנחנו לקחנו במהלך השנה פעמיים הלוואה – אחת לנושא ביוב, שבעצם לא משפיעה על התקציב, ועוד הלוואה אחת שכן משפיעה על התקציב, 2.9 מיליון שקל שהיינו צריכים להעביר למדינה. כמובן הארנונה עולה השנה ב-0.75% בלבד בגלל השינוי של המועדים והשיטה. ועוד כל מיני נתונים מקרו-כלכליים על הצמיחה, על האינפלציה וכו', והחלטות ממשלתיות של תקציב המדינה שמשפיעות על תקציב הרשויות המקומיות. אם יש קיצוץ של כך וכך מאות מיליוני שקלים בתקציב משרד הפנים, סביר להניח, למרות שהתקציב עוד לא סגור, אבל סביר להניח שחלק מזה ייפול גם על תקציבי הרשויות המקומיות. אנחנו, לשמחתנו או שלא לשמחתנו, תלוי בנקודת המבט, אין לנו מענקי איזון ממשרד הפנים ולכן קיצוצים שם לא כל כך משפיעים עלינו בנושא הזה. יחד עם זאת, עומדת ברקע, אני כבר דיברתי על זה גם בשנה שעברה ואולי גם לפני שנתיים, פשוט נדחה כנראה בגלל כל מיני שיקולים קואליציוניים ופוליטיים, אבל גם שלשום בכנס הזה שאמרתי

לכם עליו, עומד ברקע הנושא של תקצוב דיפרנציאלי בחינוך. תקצוב דיפרנציאלי בחינוך, כפי שהוא מוצג כרגע, אנחנו עלולים להיפגע ממנו בסדר גודל של בין 13 ל-15 מיליון שקל בתקציבי החינוך. זה משהו פשוט דרמאטי. זה לא קיצוץ של מיליון שקל או קיצוץ של 10% בתקציבי השרתים והמזכירים, זה פשוט משהו דרמאטי שישפיע גם על נושא של הסעות, גם על נושא של כיתות לימוד, גם על נושא של כל תקציבי החינוך בכלל וגם הרווחה בשוליים. אבל התקצוב הדיפרנציאלי הזה, למרות שהוא לא יחול בשנת הלימודים תשע"ה, ברור, כי הצו, שכחתי את שמו של הצו, אבל הצו להשתתפות הממשלה, זה צו כזה, צו שמפרסם שר החינוך, הצו הזה לגבי תשע"ה סגור, לא נוגעים בו, של ההשתתפות הממשלתית ברשויות המקומיות. אבל בהחלט מדברים על זה, משרד האוצר הציג את זה שלשום בכנס, שהנושא הזה של תקצוב דיפרנציאלי, נכנסים בו לדיונים יותר אינטנסיביים לצערי והמשמעות היא קיצוץ שיכול להיות קיצוץ דרמאטי מאד בתקציבי החינוך.

מר אמנון כהן: אגוזי, סליחה רגע, אני רוצה להבין מה זה ההלוואה הזאת, שאני מניח שאנחנו לא היחידים, אבל מה זה ההלוואה הזאת שאנחנו מעמידים לרשות הממשלה?

מר יצחק אגוזי: רק בשתי מילים – זה כבר היה, זה חד פעמי, עד שיחליטו פה עוד פעם, אבל בשלב זה זה חד פעמי. לקראת תקציב 2014 משרד האוצר רצה לקצץ 450 מיליון שקל מתקציבי מענקי האיזון לרשויות המקומיות, או 500 מיליון שקל, ובסיכום עם מרכז השלטון המקומי ועם משרד האוצר ומשרד הפנים וכל הגורמים, כמובן יש חוק בעניין הזה, זה עבר גם בחוק, הרשויות המקומיות הלוו למשרד האוצר 450 מיליון שקל, 56 רשויות שנקראות רשויות עצמאיות, אנחנו זכינו להימנות עליהן, וחלקנו היה 2.9 מיליון שקל. התקציב הזה הוא בעצם הלוואה למדינה, רק שהוא ל-15 שנה, לא צמוד, בלי ריבית. אחרי 15 שנה הוא כנראה יישחק לגמרי וזה המצב.

מר אייל אברמוב: יש השקעה עצומה אני חושב בתשתיות, וחסר לי פה מקדם שמתעסק משהו בתשומות הבנייה או משהו כזה. זה משפיע בסכומי עתק.

מר יצחק אגוזי: השקעה בתשתיות היא בדרך כלל,

ד"ר מוטי דלג'ו: אגוזי, בוא אנחנו נעשה ככה, תנו לאגוזי להציג את התקציב, יש תקציב הרגיל ויש תקציב פיתוח. מה שאתה שואל זה בתחום תקציב הפיתוח.

מר יצחק אגוזי: אני קצת נכנס לתחום המספרים. אנחנו מועצה שמסתמכת בעיקר על הכנסות עצמיות. כפי שאמרת, אין לנו מענקי איזון. כמובן שאת ההעברות הממשלתיות בנושא של חינוך ורווחה למשרדים אחרים, זה ברור, אבל בשאר הדברים אנחנו בעיקר על הכנסות עצמיות. ארנונה ואגרות – אנחנו בסדר גודל של 100 מיליון שקל ברוטו, ברוטו זה לפני הנחות.

גב' אושרת גני: מה אחוז הגביה?

מר יצחק אגוזי: אחוז הגביה, בשנה ראשונה אנחנו סביב 90% במגורים ו--85% בעסקים, בשנה הראשונה. במהלך של עוד שנתיים, אחרי שלוש שנים, על אותו חיוב של השנה הזאת, אנחנו עוברים את ה-95% במגורים ועוברים את ה-92% בעסקים. שירותים מקומיים – אני מדבר על תקבולים כמובן כרגע, רק תקבולים – שירותים מקומיים זה 38 מיליון שקל, שזה בעיקר הגביה של המיסים מהתושבים, בוועדים המקומיים. דהיינו, שמירה וארנונת ועד מקומי, שכמובן יש על זה סעיף מקביל בהוצאות. שירותים ממלכתיים – אנחנו מקבלים, או הכנסה, סליחה, אנחנו לא מקבלים, כ-100 מיליון שקל. חלקו הגדול ממשרדי ממשלה, חלק ממנו, וחלק מהכנסות עצמיות. כמובן לכל דבר יהיה פירוט עוד מעט. אנחנו מגיעים לתקציב של 262 מיליון שקל. זה אותם מספרים בגרפים, כאשר

אנחנו רואים שהארנונה והשירותים הממלכתיים בונים את עיקר התקציב מבחינת התקבולים. זה גם הגיוני, כי בשירותים המקומיים זה שירותים מוניציפאליים שהמועצה נותנת, אין הרבה הכנסות בעניין הזה.

מר אברהם טורם: אגוזי, בגס, ממלכתיים זה כל מה שאתה מקבל מהממשלה?

מר יצחק אגוזי: הגדרה של ממלכתי, כמו שהראיתי מקודם, בעיקר חינוך ורווחה, איכות סביבה, דת. אבל בעיקר זה חינוך ורווחה.

גב' מיכל כספי-שפירא: ומקומי זה בעיקר שמירה, אגרת שמירה?

מר יצחק אגוזי: מקומי זה אגרת שמירה וארנונת ועד מקומי שהמועצה גובה. המועצה גובה את רוב ארנונת הוועד המקומי, למעט ישוב אחד, ולכן זה נרשם אצלנו כתקבולים ותשלומים במקביל.

גב' מיכל כספי-שפירא: באופן כללי זה זורם אל אותם,

??? נכנס-יוצא.

ד"ר מוטי דלג'ו: אחד מקוז את השני.

מר יצחק אגוזי: כן. כאן אנחנו רואים על פי מקורות המימון, אם אתם זוכרים מהשקף הקודם, ואם לא אני כמובן אראה, בשירותים הממלכתיים ההכנסה סה"כ היא 100 מיליון. מתוך זה, 64 מיליון ממשרד החינוך וכ-8.5 מיליון ממשרד הרווחה. עוד כ-6 מיליון ממשרדים שונים. והיתרה זה הכנסות עצמיות, גם כן, בשירותים הממלכתיים, מתוך ה-76

מיליון. אז כמובן שאתם מבינים ששני שלישי, יותר משני שלישי, 75% מהתקבולים של השירותים הממלכתיים מגיעים ממשרדי הממשלה, וזה גם די עושה שכל. זאת אומרת, גם המספרים כמו שהם מוצגים, הם עושים שכל, כי תמיד משרדי הממשלה מדברים על זה, אני לא יודע אם זה חוק, אבל, של 75% מימון של המשרד ו-25% מימון של הרשות בשירותים הממלכתיים.

מר יריב אברהם : 7 מיליון ש"ח תקבולים נוספים זה הרבה כסף. מאיפה זה בא?
תקבולים אחרים.

מר יצחק אגוזי : זה תקבולים אחרים, זה לא קשור ל –

מר יריב אברהם : כן. אבל מה מקור הכסף של זה?

מר יצחק אגוזי : תקבולים אחרים זה בנושאים שהם לא שירותים מוניציפאליים ולא שירותים ממלכתיים. זה יכול להיות שכר דירה שהמועצה משכירה כמה משרדים, אז זה התקבול. השתתפות באוטובוסים, שגורם כלשהו מזמין אוטובוסים,

??? השכרה של אולם התרבות.

מר יצחק אגוזי : בסה"כ תסתכלו, זה השקף החשוב, למרות שאין בו הרבה נתונים, 70% מהתקבולים במועצה הם תקבולים עצמיים. זה כולל את הארנונה ואת כל ההשתתפויות האחרות. רק 30% ממשרדי הממשלה. בסה"כ אני חושב שזה מראה על חוסן, ש-70% מהתקבולים שלנו בעצם תלויים רק בעצמנו.
מבחינת התשלומים, מבחינת ההוצאות,

גב' מיכל כספי-שפירא: מה היחס בין ארנונת עסקים וארנונת מגורים?

מר יצחק אגוזי: אני צוחק, בדיוק אמרתי, זה בערך 40%, קצת יותר משליש

ארנונת מגורים, 40% ארנונת מגורים ו-60% ארנונת עסקים. צריך להסתכל על הנטו, כי עסקים לא מקבלים הנחות. יש לנו כ-7.5 מיליון שקל הנחות בארנונה, מכל הסוגים למיניהם, ולכן אנחנו מדברים על סדר גודל של ארנונה כ-90 מיליון שקל נטו, תיכף נראה את זה גם כן. אז אם את זה תחלקו 40-60, אנחנו מגיעים,

??? היחס של הנטו הוא 40-60.

מר יצחק אגוזי: אחרי שאתה מוריד את ההנחות זה 40-60. 40% ארנונת

מגורים, בין 37 ל-40% ארנונת מגורים והשאר עסקים.

הנהלה וכלליות – מבחינת ההוצאות אנחנו בפחות מ-7% מהתקציב, 18 מיליון שקל. השירותים המוניציפאליים – 28%. השירותים הממלכתיים – תזכרו שההכנסות שם היו 99 מיליון שקל, אז ההוצאות הן 135 מיליון שקל, בשירותים הממלכתיים. וכל שאר הדברים, מפעלים, בלתי רגילים, ביוב, מים, מה שיש במפעלים ובלתי רגילים, יש שם כוכבית, זה ביוב, הנחות ארנונה, פנסיה והוצאות תקציביות, ואני מוסיף גם מים. פירעון מלוות במימון – 4.4 מיליון, שזה לא כולל הלוואות ביוב. זה לא כולל הלוואות ביוב, זה רק הלוואות פיתוח.

מבחינת התשלומים והחלוקה בין שכר לבין פעולות – אתם רואים, הכחול זה השכר והירוק זה הפעולות. החינוך, מטבע הדברים, יש בו הרבה מרכיב שכר, כ-36 מיליון שקל שכר. מדובר פה על שכר שמשולם ישירות, בחינוך, זה או לסייעות, או לאנשים הטכניים בבתי הספר, וגם למורים של החטיבה העליונה. כידוע, המורים של החטיבה העליונה מקבלים את השכר מהרשות המקומית. המורים של בתי הספר היסודיים ושל חטיבת הביניים מקבלים שכר ממשרד החינוך. כמובן בהתחשבות מול המועצה, אבל זה כבר לא רכיבי שכר.

יש פה עוד כ-10 מיליון שקל בתקציבים הירוקים שהם פעולות, שהם משכורות, קצת פחות מ-

10 מיליון שקל שהם משכורות שמשולמות על ידי העמותה לקידום החינוך והם בעצם בתקציבי פעולה. הם לא בתקציבי שכר, הם בתקציבי פעולה.
אם נראה שוב קצת את המספרים, אז ארנונה, כמו שאמרת, 99 מיליון שקל. בסה"כ ההכנסות הכלליות הן 100 מיליון שקל. ההוצאות של מינהל כספי, מינהל כללי, הוצאות מימון ופירעון מלוות זה 22 מיליון שקל, שזה מה שמשאיר לנו, ההכנסות הכלליות אל מול ההוצאות הכלליות משאירים לנו 77 מיליון שקל למימון הפעולות האחרות של המועצה. זאת אומרת, כל שאר הפעולות, נכון שיש גם בחינוך הכנסות והוצאות וגם ברווחה הכנסות והוצאות וגם במוניציפאלי הכנסות והוצאות, אבל בכל שאר המקומות ההוצאות הן גדולות מההכנסות. למעט הסעיף או הפרק הזה, שהוא בנוי בעיקר מהכנסות ארנונה, שהוא משאיר לנו את אותם 77 מיליון שקל כדי לחלק אותם, אני מדבר סכמטית כמובן.

מר אברהם טורם: יש איזו חוסר הלימה בין השקף הזה לשקף הקודם, כי הארנונה פה היא 99 ואמרת שהיא מהווה 70% מה-216 מיליון שקל.

מר יצחק אגוזי: למה 70%?

מר אברהם טורם: כי זה מה שהראית, אמרת 70 ו-30.

מר יצחק אגוזי: 70% זה לא רק ארנונה, 70% זה כל ההכנסות העצמיות.

מר אברהם טורם: ש-מה זה אומר?

מר יצחק אגוזי: לדוגמא, השתתפות בחינוך. אתה גובה כסף מהורים על שכר לימוד. כל ההכנסות העצמיות שהן לא קשורות לממשלה.

מר שלמה עצמוני : אגוזי, בהוצאות מימון יש לנו הכנסות 700 וכמה אלף שקל ...

מר יצחק אגוזי : נכון. זה נמצא בפרק אחר. השירותים המקומיים – שזה תברואה, כל הרשימה שמופיעה פה בשירותים המקומיים, אנחנו שואבים 36 מיליון שקל, תסתכלו למטה בצד שמאל, שואבים 36 מיליון שקל מתוך ה-77 מיליון שקל שיש בארנונה. כאן הנושא של תברואה הוא צרכן גדול מאד של משאבים. אמר את זה אתמול יורם ואני אחזור ואחדד, אנחנו מדברים על סדר גודל, לא סדר גודל, 16 מיליון שקל הוצאות של תברואה בלבד. מתוך זה, למעלה מ-2 מיליון שקל רק היטל הטמנה שהמועצה משלמת ועוד כ-14 מיליון שקל עבור איסוף אשפה. דרך אגב, מה שאמר יורם, מי שהיה בפוקוס, הוא אמר שיש תחזית או מגמה לחסוך 20% מהיטל הטמנה במהלך השנה. כשאני מדבר על 2.2 מיליון שקל, אני לקחתי בחשבון חיסכון של 10%. בעצם, בנתונים של היום, היטל הטמנה בגידול שלו, שהוא היום הופך להיות 147 שקלים לטון, מ-120 בשנת 2014, ב-2015 הוא הופך להיות 147 שקלים לטון, היינו צריכים להיות סביב ה-2.4, 2.5 מיליון שקל. לצורך התקציב, התקציב מסתמך גם על תוכניות העבודה, אבל אתה צריך להיות שמרן, הורדתי כ-10%, לא 20%, 10%, בתקווה שאני אתבדה ויהיה יותר, אז כמובן זה ישאיר יותר תקציב פנוי לדברים אחרים למהלך השנה. אבל כשבונים תקציב, בטח כשבונים אותו מראש, צריך להיות יותר שמרן ויותר זהיר.

??? להעביר חוק מע"מ אפס ...

מר יצחק אגוזי : דרך אגב, אמרה את זה לאה, זה לא ויכוח, אבל כבר דיברנו על זה הרבה הרבה שנים, זה גם היה בבית משפט. הנושא הזה של היטל שיש עליו מע"מ. זה פשוט דבר מופרך לגמרי. זה כאילו שנגבה מע"מ על ארנונה או מע"מ על היטל ביוב או אני לא יודע מה. זה ההיטל היחיד שאני מכיר,

??? המים כבר עושים את זה.

מר יצחק אגוזי : בסדר. אבל זה תאגיד, זה משהו אחר. אבל על זה, יש על זה מע"מ, האוצר לא הסכים לוותר על זה ובית המשפט קיבל את עמדת האוצר בעניין הזה. אז זה השירותים המקומיים. כשאתם רואים ועדים ושירותים עירוניים – אז כמו שאמרת, יש פה גם הכנסות וגם הוצאות בעניין של העברה לוועדים המקומיים.

מר אברהם טורם : תחזיר רגע את מה שעכשיו אמרת. ה-25 מיליון שקל, הם מגיעים מהוועדים המקומיים או,

מר יצחק אגוזי : 25 מיליון שקל מגיעים מגבייה,

מר אברהם טורם : מהחלק של הישוב או,

מר יצחק אגוזי : של החלק של הישוב, בנושא של שמירה, בנושא של ארנונת ועד מקומי, זהו. 43 מיליון שקל כולל בתוכו גם את ההחזרים האלה שאנחנו מחזירים משמירה ומוועד מקומי, אבל גם את ה-17.5% וגם את החזרי ארנונת עסקים וגם עוד כל מיני דברים.

??? 25 לא כולל את ארנונת עסקים ואת ה -

מר יצחק אגוזי : לא, לא, 25 זה בתקבולים. זה כלול בארנונה.

גב' מיכל כספי-שפירא : אני חייבת לשאול למה בעצם הסעיף הזה של ועדים ושירותים עירוניים לא מוצג בשקף הקודם של ארנונה. כי לי נראה שזה ארנונה. וכאן אנחנו רואים כאילו, במירכאות, יש איזו שהיא תחושה שאנחנו מפסידים פה. גובים 25, נותנים 43. אם זה היה נמצא בשקף הקודם, היינו רואים את זה כחלק מהתקציב שצריך לחזור חזרה לוועדים.

אולי זה קצת היה משנה את נקודת ההשקפה שלנו, מה חוזר חזרה לשובים. אני שואלת.

מר יצחק אגוזי: אני אסביר. תראי, הנושא של הנהלת חשבונות או של תקציב

ברשויות מקומיות הוא נושא מוסדר בפקודה נדמה לי מנדטורית וככה צריך להציג תקציב ברשות מקומית, ככה צריך לעבוד וככה צריך לרשום את התקציב. ארנונת ועד מקומי היא לכאורה שירות מבחינת המועצה. היא לא ארנונה של המועצה. בשביל זה אני פה, בשביל להסביר, אבל בסך הכול אני לא יכול לחרוג מאיך שאנחנו צריכים גם להציג את זה וגם לרשום את זה אחר כך.

מר שלמה עצמוני: ... ויכוח. ההערה היא נכונה.

מר יצחק אגוזי: בסדר, אז אני מסביר.

ד"ר מוטי דלג'ו: שלמה, אם ההערה שלך נכונה, תפנה למבקר המדינה. מבקר

המדינה, בדו"ח שלו לפני כשלוש שנים על הוועדים המקומיים ועל המועצות האזוריות, אנחנו לא היינו בפיילוט, העיר הערה מאד חמורה, שיש מועצות שאת הארנונה של הוועד המקומי לא רושמות בתקבולים כדי לקבל מענקי איזון. אצלנו העניין הזה לא היה בכלל רלוונטי, אנחנו תמיד רשמנו את זה. עכשיו, אם מעניין אתכם, אני אתן לכם כמה נתונים כלליים וזה יחסוך אולי גם כמה שאלות.

מי שבדק פה ורואה שכתוב פה הוצאות 43 מיליון, והוא ראה במסמך 37 מיליון, הפרש נובע מכך שהנושא של שמירה זה נטו של הישובים, המועצה כלל וכלל לא מעורבת בו. מבחינת נתונים, המועצה גובה בערך משהו בסביבות כ-33, אני לוקח ועד מקומי ממוצע גובה כ-12. זה לא ממוצע דרך אגב, כי למשל, שדה ורבורג זה 24, נירית על איזה חלק מגיעים לסכום גבוה, צופית זה מגיע כמעט ל-20. כל מיני ישובים. אני לוקח את המינימום שבזמנו נקבע. אני מגיע למצב שמתוך כלל הארנונה, כ-19 שקל זה הוועד המקומי, כ-26 זה למועצה. כלומר, 42% בערך

מכלל הארנונה מופנית לפעילות של הוועד המקומי ו-58% לפעילות של המועצה האזורית. אגוזי, תמשיך.

גב' עמנואלה קון: מוטי, אתה מרשה להגיד משהו?

ד"ר מוטי דלג'ו: כן, אם זה לנושא.

גב' עמנואלה קון: כן, זה בהחלט לנושא. אני הייתי רוצה להעלות לחשיבה,

ד"ר מוטי דלג'ו: לא, אז תני לו להציג, החשיבה אחרי שהוא גומר להציג.

גב' עמנואלה קון: או קיי, אין לי בעיה, אני אחכה.

מר יצחק אגוזי: אני רוצה רגע לעבור לשירותים הממלכתיים. זה נתוני התקציב

לשנת 2015, עוד מעט נראה גם את ההשוואה ל-2014 ותראו את הגידולים. בנושא של חינוך, אתם רואים את הטור שכתוב עליו עודף גירעון, אני לא אוהב את הסמנטיקה, בטח לא כשמדברים על חינוך, אבל יש לנו עודף הוצאות על הכנסות של 18 מיליון שקל. ובתחום הנוער והספורט, שזה היום תחת אגף החינוך, עוד כ-6 מיליון שקל. זאת אומרת, אם אנחנו מדברים על אגף החינוך הנוער והספורט, אנחנו מדברים על 24 מיליון שקל של הוצאה מעבר להכנסות. בנושא של רווחה – גם פה יהיה פירוט בהמשך. 8.5 מיליון שקל, שזה 13 מיליון שקל הכנסות ו-22 מיליון שקל הוצאות. גם פה אתם רואים, זה מאד מעניין לראות, מבחינת התפלגות ההכנסות וגם ההוצאות, אנחנו למעלה מ-70%, בין 70 ל-75%, משהו כזה, קשור לחינוך, ועוד כ-6%, אם אנחנו מסכמים את הנוער והספורט בתוך החינוך, אנחנו מגיעים לכ-80% מהתקציבים הממלכתיים, שזה חינוך נוער וספורט. זה פירוט יותר עמוק של תקציבי החינוך. כאן אנחנו רואים שבעצם יש פירוט לגני ילדים לחוד, חינוך יסודי לחוד, חינוך על יסודי,

שירותי חינוך – שזה נושא של כל שאר השירותים למעט הסעות, שזה שירות פסיכולוגי, קב"ט, מועדוניות, קב"ס גם, והסעות תלמידים שהם לא כוללים אוטובוסים צהובים, לא כוללים אוטובוסים צהובים שנמצאים בפרק אחר, תיכף ניגע בזה. כאילו יש פה עודף בהסעות, זאת אומרת, תקבולים יותר גדולים מההוצאות, אבל אם נוסף לזה כך וכך מיליונים, שתיכף נראה כמה הם, של האוטובוסים הצהובים, אז כמובן יש פה גירעון של כ-6 מיליון שקל בהסעות תלמידים. אני מדבר על הנטו.

גב' מיכל כספי-שפירא: זה נראה ש... של ההשתתפות בחינוך היסודי, 2 מיליון שקלים, לעומת גני הילדים, נראה לא סביר, אני חייבת להגיד לך.

מר יצחק אגוזי: למה? חכי שניה, אני תיכף אראה לכם שקף בדיוק על העניין הזה. תראו, כאן לקחתי בעצם את כל הוצאות החינוך, ופה לא הכנסתי את הנוער והספורט, מסיבה אחת שקשה לשייך את זה בדיוק לאיזה סקטור, ברור שזה לא שייך לגני ילדים, אבל השייך בין יסודי לבין העל יסודי קצת לא ברור, יכול להיות שהייתי צריך להוסיף אותו בעיקר לעל יסודי, כי הנוער והספורט, אבל זה לא נכון, כי הספורט הוא גם ביסודי. אבל קחו בחשבון שזה לא כולל את ה-6 מיליון שקל של הנוער והספורט. אז אם אתם רואים כאן, ההשתתפות של המועצה, זאת אומרת, כשאני אומר השתתפות מועצה אני מתכוון להוצאות פחות הכנסות. אנחנו מדברים על כ-3,500 שקל לילד בגן ילדים, 2,300 שקל לילד ביסודי, ועוד פעם כ-3,500 שקל לילד בתיכון. הפער כמובן ביסודי נובע מזה שכל משכורות המורים משולמות על ידי משרד החינוך ולכן נובע הפער. אבל המשאבים שהמועצה בעיקר משקיעה,

גב' מיכל כספי-שפירא: הפער נובע מתעדוף. הרי גם היסודיים יכולים לקבל עוד השקעה.

מר יצחק אגוזי: הם יכולים, בוודאי שהם יכולים, הכול תלוי תקציב. כמובן

שהם יכולים. אבל אני אומר, ברמת שירותים מסוימת אתה צריך להבין שתמיד יהיה פער, כי את המשכורות של המורים משלם משרד החינוך ולא המועצה.

מר יפתח איתן: אז תנכה מכולם את המשכורות ותגדיל ...

מר יצחק אגוזי: אני יכול לנכות כמובן משכורות. שכר המורים פה מטה את התמונה והיסודי, ההשתתפות כביכול של המועצה זו השתתפות נטו. זאת אומרת, 2,300 שקל לכל תלמיד ביסודי. ואם תיקחו בחשבון, אתם יודעים שיש נושא של אגרת תלמידי חוץ, שאם המועצה שולחת ילד לבית ספר אחר אז היא משלמת, ואם המועצה מקבלת ילדים מרשויות אחרות אז היא מקבלת כסף. אגרת תלמידי חוץ היא פחות מ-800,

780. **???**

מר יצחק אגוזי: משהו כזה. הבדלים קטנים בין יסודי לעל יסודי. אבל אם אתם רואים, כל ילד שהמועצה מקבלת עולה לה 2,300 שקל, נניח ביסודי, וגובה 700 או 800.

ד"ר מוטי דלג'ו: אגוזי גם הולך לכיוון שהוא לא הנתון המלא. הנתון המלא הוא שההשתתפות של המועצה זה באופן משמעותי הרבה יותר מזה. שוב, אנחנו מדברים רק על התקציב השוטף. אם אני שם את תקציב הפיתוח אנחנו מגיעים פה לסכומים 'חבל על הזמן'. היתה כבר שנה שקיבלנו אפילו איזו הערה, כי בשרון פרסמו, דרום השרון היתה סביב סדר גודל של 13,500 וכל האחרים היו סביב 9,000. אז אנחנו את התקציב של הפיתוח, שזה מסה מאד גדולה, לא שמים את זה פה. רק בשוטף.

מר צפירי שחם: אם היינו מקזזים את הוצאות השכר משתי העמודות העליונות, גני ילדים ועל יסודי, אז ההשקעה בתלמיד היתה דומה?

ד"ר מוטי דלג'ו: תראו, אחד – קבענו שאנחנו לשנה הזו, שזה עדיין לא בא לידי ביטוי בתקציב שהוא לקח שאת היסודיים אנחנו מתגברים – זה אחד. שניים – צריך לקחת בחשבון שבתי הספר היסודיים הם, מה שנקרא, כאילו בתפעול מלא של משרד החינוך. מאידך, הנושא של התיכון, שזה חלק אינטגרלי בעל יסודי, זה על ידי המועצה האזורית.

מר צפירי שחם: אז אם היינו מקזזים, אז ההשקעה לתלמיד לאורך כל שלושת העמודות היתה ...

ד"ר מוטי דלג'ו: מבחינת המועצה, היא שמה יותר כסף בנושא של העל יסודי. ואני אמרתי את זה לפני שנה ולפני חצי שנה. אנחנו החלטנו, בין השאר מיישום שבא לידי ביטוי בתוצאות המיצ"ב, לא שזה תורה מסיני, אני מדבר איתך ביסודי, מאחר והתברר לנו שעל פי תוצאות המיצ"ב, שזה חל על בתי ספר יסודיים, המועצה מבחינת התוצאות שלה הן ממוצעות וזה לא בסטנדרט שאנחנו קבענו לעצמנו שזה בא לידי ביטוי בחטיבה ובתיכון, שאנחנו בעשרות אחוזים למעלה מהממוצע, החלטנו לעשות את השינוי. ולכן גם, ואני בטוח שהקשבתם, אבירם פירט שלשנת הלימודים תוקצבו שעות נוספות של המועצה בעשרות אחוזים יותר מאשר בעבר.

מר אבי קירס: אבל בכל זאת, מוטי, אני אומר, בקטע של העל יסודי, בחטיבה העליונה, אחוז מילדי המועצה שלא משתתפים באותם בתי ספר הוא יחסית גבוה. ולכן אני אומר, כשאנחנו באים ואומרים שאנחנו משקיעים שם את הכי הרבה כסף, השאלה היא באמת איך זה מתחלק וכמה זה נותן את השכל.

ד"ר מוטי דלג'ו: תראה, לחלוקה הפרטנית אנחנו לא נכנסים. אגף החינוך עובד מבחינה מקצועית מול כל הנהלה של בית ספר, איזה כיתות מתגברים, מב"ר, הכיתות

המצטיינות, מורה מקצועית כזו, מורה מקצועית אחרת. אבל באופן טבעי, חלק מהתקציב בדרך כלל הולך למקצועות הליבה. אני בטח לא יכול לתת לך פירוט, כי יש לי כלל, אני שם לא מתערב, אבירים יודע לתת יותר טוב. אם תרצה – תתעדכן אצלו.

מר שלמה עצמוני : אגוזי, כמה אחוז יש ביסודי ובעל יסודי תלמידי חוץ, לא תושבי המועצה?

מר יצחק אגוזי : שלא תושבי המועצה – בעל יסודי יש את צור יגאל וכוכב יאיר. כוכב יאיר לומדים, לא כולם, חלקם, חלק מכוכב יאיר לומדים בעמי אסף וחלק מצור יגאל לומדים בירקון, החלק היותר גדול שלהם לומד בכפר סבא וזה לא רלוונטי לפה כמובן. זה מה שידוע לי בעל יסודי. יש פה ושם עוד, ביסודי יש את בילינסון, שכונת בילינסון של כפר סירקין,

!!! וסלעית שלומדים ביחדיו.

מר יצחק אגוזי : וסלעית שלומדים ביחדיו, ביסודי.

מר אבי קירס : אז כאלה בעל יסודי מצור יגאל, גם מסובסדים על ידינו?

מר יצחק אגוזי : ודאי. תמיד. אבל הם לא משלמים 800 או 900 שקל, הם משלמים פי,

ד"ר מוטי דלג'ו : ההערה שנאמרה כאן היא בהחלט במקום. מה שקורה הוא שכאשר אנחנו מחזיקים ילדים מחוץ למועצה, בפועל אנחנו משקיעים אותה השקעה. לכן, לפעמים כשמישהו עושה חשבון כאילו כמה מושקע פר תלמידי המועצה, אם אנחנו מנטרלים את התלמידים שהם לא מהמועצה, זה עולה באופן משמעותי. לכן קבענו לנו שלגבי הנושא של

התיכון אנחנו גובים עבור תלמידים מחוץ 2,500 שקל, שזה לא מכסה את הכול, במיוחד לא מכסה את הוצאות הפיתוח. לכן, אני גם בתחילת השנה הקלנדרית הודעתי לכוכב יאיר שאנחנו מפסיקים לקבל את הילדים שלהם. היתה מעורבת של משרד החינוך. כתוצאה מהמהלך הזה הצלחנו לקבל בנייה של 8 כיתות חדשות, על זה דיבר גם אבירם אתמול וגם אני קצת פרטתי. אנחנו מתוכננים להגיע בסופו של יום שילדי כוכב יאיר צור יגאל ילמדו בבית הספר המשותף שאנחנו נקים אותו בצור יצחק ושם יהיה כבר מודל עבודה שונה, הם יהיו שותפים לבית הספר ולא רק מקבלי שירותים.

מר אברהם נדל: בשביל זה הוא קיבל מקום ראשון בארץ בחינוך.

ד"ר מוטי דלג'ו: זה שייך לכפר סבא ולדרום השרון. קיבלתי על זה גם מכתב ממנו.

??? אין לו בית ספר והוא קיבל מקום ראשון.

ד"ר מוטי דלג'ו: זה מזכיר, אתה מכיר את שני החברים שנפגשו? סיפרתי לכם, לא? אני אספר. שני חברים טובים שגמרו ככה קצונה בכירה יצאו לדרך – אחד נסע לארה"ב, שם הוא עשה חיל בתחום ההיי-טק (אייל, כמוך) והשני הלך, אמר – תשמע, אני רוצה למערכת הציבורית, לתרום – הלך נהיה ראש עיר. הם נפגשו אחרי כמה שנים טובות, הם מדברים ביניהם – מה נשמע? מה פה? הכול בסדר. איך אתה מצליח? הוא אומר לי – אל תשאל איזו חברה, איזה זה. ואיך אתה? הוא אומר לי – אני ראש עיר, מבסוט. הוא אומר לו – איך בארה"ב? בחברה, יש בעיות? הוא אומר – תשמע, אני מתגעגע קצת לארץ. והוא שואל אותו – תגיד לי, ולך יש איזה בעיות? הוא אומר – לא, אבל יש רק בעיה אחת, יש תושבים.

מר יצחק אגוזי: אפרופו, יש שתי רשויות בארץ שאין להן תושבים בכלל. אני

מקנא בגזבר של שתי הרשויות האלה – אחת רמת חובב והשניה בצפון תפן.

גב' רחל רבר : סליחה, יש לי שאלה. לגבי החינוך המיוחד – איפה רואים את התקציב?

מר יצחק אגוזי : תראו, חינוך מיוחד הוא בדרך כלל לא בבתי הספר של המועצה.

גב' רחל רבר : נכון. אז אני אומרת, אבל התקציבים שאנחנו מקבלים,

מר יצחק אגוזי : אז אם מדובר על גני ילדים, אין פה חינוך מיוחד בפנים. ההשתתפות בחינוך המיוחד לא קיים.

גב' רחל רבר : אז אני אומרת, איפה זה מקבל ביטוי בתקציב של החינוך?

??? בהסעות.

מר יצחק אגוזי : יש בתקציב, בשירותי חינוך שהראיתי מקודם, יש את הכסף שאנחנו משלמים לרשויות האחרות בגין החינוך המיוחד. ובמקרה יש לנו גם גן ילדים אחד לחינוך מיוחד, גן ילדים אצלנו, אז זה כמובן בעיקר ילדים שלנו ולא גן שקולט ילדי חוץ.

ד"ר מוטי דלג'ו : חברים, תראו, אגוזי עם כל הכבוד לא יכול להיכנס לרמת פירוט שהיינו אמורים לשאול את אבירים. אבל בגדול, אבירים גם ציין שבי"ס אהרונוביץ הישן מושכר למערכות חינוך שהן מערכות חינוך מיוחדות צרכים, ואכן שם המועצה יש לה פריבילגיה בעדיפות וכו' וכו'. יש אחר כך מערכות תומכות בבתי הספר שנעשות. זה לא בא לידי ביטוי ספציפי, זה בא לידי ביטוי בתקצוב של בית הספר, כולל השקעות. אם שמתם לב, צוין

אתמול, אם אני לא טועה, דובר על 6-7 כיתות מיוחדות שעשו את זה ללקויי שמיעה ובדרך כלל זה תלמיד אחד באותה כיתה.

גב' עמנואלה קון: אני רוצה דווקא להעלות את הנושא הזה שנוגע באמת לחשיבה

שהיא בין תקציב למדיניות. בגלל שמוטי השעה אותי אז כבר כתבתי. אני חושבת שמסגרת של תקציב זה תמיד איזה שהוא תירוץ טוב, או לא תירוץ, תשובה מצוינת לכל שאלה או יוזמה. ויחד עם זה, אני חושבת שמה שאנשים מנסים להגיד או לפחות אני יכולה לנסות להגיד שזה מה שאני מוצאת קשה, זה שצריך להעלות על סדר היום איזה שהוא שינוי של מדיניות המועצה לדעתי, למרות ובתוך מסגרת התקציב. למשל, למה אני מתכוונת? אם זה בשני הדברים שלפחות אותי מעניינים, אם זה למשל נושא של איכות סביבה, אז אם אנחנו רואים שהיטל ההטמנה גדל, ודיברנו על זה אולי לפני 5 שנים, שהיה 90 שקלים ו-100 שקלים ו-120 שקלים ועכשיו כבר 160 שקלים, אז הלו, כאילו, משהו שאולי צריך לשנות במדיניות של המועצה סביב הנושא הזה. אז אולי להשקיע באיזה שהוא אופן אחר ככה שאנחנו בסוף נחסוך את היטלי ההטמנה האלה. אבל זה לא נוגע רק לתקציב, זה נוגע לאיזו שהיא חשיבה, זה נוגע לאיזה שהוא שינוי של מדיניות. אם אנחנו מדברים על חינוך מיוחד, או מספר הילדים שיוצאים מחוץ לרשות 2%, 2% זה המון שיוצאים למסגרת של חינוך מיוחד, אז יכול מאד להיות שאני חושבת שבסופו של דבר, יש מקום לשקול איזה שהוא שינוי של מדיניות ולהכניס אולי את הילדים האלה, קודם כל ברמה הערכית להיות חלק מהחינוך שלנו. אין שום סיבה שאנחנו נוציא הון של כספים על הסעות שהן חתיכת תקציב. זה תקציב להוציא כסף. זה הוצאות. ומצד שני, להכניס כיתות קטנות לתוך המסגרת שלנו, מכניס משאבים מאד מאד גדולים, כי אתה הולך לקבל הרבה מאד ילדים מבחוץ ומשרד החינוך מתקצב את זה בהרבה מאד כסף.

בקיצור, מה שאני מנסה להגיד זה שלא בטוח שכל הנושאים האלה שאנחנו מדברים עליהם נוגעים רק לתקציב. אם נושא של גזם, משפט אחרון, אומרים שהאוכלוסייה גדלה, אז צריך לקרוא את הצרכים. האוכלוסייה גדולה, נוצר יותר גזם. כמות הכסף, ההוצאות שאנחנו מוציאים במועצה על אותן משאיות של גזם, הוא יכול לא בטוח להישאר כזה. אפשר להקטין

אותו אם אנחנו נצא לאיזה שהוא קול קורא ונקנה פעם אחת איזו שהיא מרסקת. אבל זה איזה שהוא שינוי של מדיניות, שדרך אגב, זה מן הסתם ממומן ומסובסד, זה לא משהו שבהכרח נוגע רק להוצאות.

ד"ר מוטי דלג'ו: תראי, אני חסיד השיטה לקבוע מדיניות לא בשעתיים של ישיבה.

גב' עמנואלה קון: ברור שלא.

ד"ר מוטי דלג'ו: לכן, אנחנו עושים לא מעט ישיבות מליאה, ובשונה אולי ממישהו שחושב שאנחנו לא מקשיבים, אנחנו מקשיבים. ואכן, אנחנו הטמענו את העניין הזה של ההפרדה במקור. זה אכן נכנס לפיילוט, עם עלויות לא קטנות. ואתמול היתה על זה התייחסות. שניים – אחת המחלקות שהגדלנו את הצוות זו מחלקת התברואה, הוספנו אדם במיוחד לנושא הזה. הלו, אנחנו לא בשעתיים קובעים מדיניות. זה יהיה זלזול להגיד שבשעתיים שיושבים פה אנשים,

גב' עמנואלה קון: אני לא ... עכשיו.

ד"ר מוטי דלג'ו: המדיניות נקבעת תוך כדי מהלך השנה. זה מעין דירקטוריון גדול. ולכן אנחנו קשובים. אני לוקח בתור דוגמא את הנושא של החינוך. לא באנו עכשיו ואמרנו – רגע אחד, חברה, אנחנו הולכים להגדיל את החינוך, בואו נסיף. לא. זה בא לידי ביטוי ב-3-4 דיונים במליאה, זה בא לידי ביטוי בוועדת חינוך מורחבת, זה בא בדיונים בהנהלה. אני חושב שזו השיטה. לכן, צריך להבין, אנחנו עכשיו לא נמצאים במצב,

גב' עמנואלה קון: ... שום מדיניות.

ד"ר מוטי דלג'ו : אלה, אני הקשבתי לך באיזה שקט. אנחנו לא במצב עכשיו, אנחנו נגיד – מה, אנחנו עושים מדיניות שונה? בואו. אפשר. אנחנו מורידים מהחינוך 2.5 מיליון שקל ומעבירים נניח לתברואה? אנחנו יכולים להגיד את זה.

מר יריב אברהם : מוטי, אבל היא לא ביקשה פה להצביע על זה או לדבר. היא זרקה ככה הערה באוויר בנוגע למדיניות המועצה בהמשך. היא לא אומרת – בוא נעשה עכשיו את זה.

גב' עמנואלה קון : לא אמרתי. לא התכוונתי.

ד"ר מוטי דלג'ו : בהמשך?

מר יריב אברהם : כן. באופן כללי.

ד"ר מוטי דלג'ו : אז למה לך עכשיו? חבל על הזמן של התקציב. לא הבנתי, לא דיברת על עכשיו.

גב' עמנואלה קון : לא, לא עכשיו. אני רוצה לדעת אבל, מתי יש מקום לעשות, דרך אגב, ישיבות של ועדות חינוך מורחבות, באמת שהן לא עושות שום פתח לשום קביעת מדיניות שונה, או לא מעלות שום אפשרות לדיון חוץ מאשר להקשיב כל פעם לעוד ועוד ועוד מצגות. שם אין ממש בדיוק ביטוי. זה שנים שאנחנו מוציאים ילדים מהחינוך המיוחד החוצה, ואני חושבת שיש מקום לתת על זה את הדעת ולראות איך אנחנו יכולים, אולי, אולי, אני לא אומרת שזו חשיבה נכונה, אבל זה מבחינתי איזו שהיא דרך להעלות חשיבה לשינוי מדיניות, ובעקבותיה גם תקציב.

ד"ר מוטי דלג'ו: מאחר והיא אמרה שזה לא לישיבה הזו, אני ארשה לעצמי להתייחס בישיבה כשתרצי.

מר משה רדומסקי: שאלתי מופנית למוטי. מוטי מסר אינפורמציה שבעתיד הלא רחוק תקציב החינוך יהיה דיפרנציאלי. הייתי רוצה לשמוע ממך מה, בפורום של מרכז הרשויות המקומיות, מה דעתם? כי פעם אחת אכלנו אותה כבר ממשרד הפנים בנושא הזה, שחילק את החוסר שלו בין הרשויות המקומיות, ומה דעתם של החברים שלך בנושא החינוך?

ד"ר מוטי דלג'ו: נתחיל בכך שהרשויות האיתנות ששילמו את ה-450 מיליון שקל, הן לא היו 'פראיירות'. כלומר, עיריית תל-אביב, כפר סבא, רעננה, פתח תקווה, 15 הערים הגדולות והמועצות האזוריות שהצטרפנו, אנחנו לא היינו 'פראיירים' שבסופו של יום הסכמנו לשלם 450 מיליון. משום שבאותה שנה, זה היה לפני כשנה וחצי, כאשר דנו בנושא של התקציב, היתה הצעה לעשות תקצוב דיפרנציאלי, שהמשמעות שלו היתה לצמצם באופן משמעותי מהרשויות החזקות לטובת הרשויות החלשות. אני דיווחתי על זה 3-4 פעמים במליאת המועצה. בחישוב שאנחנו עשינו מבחינתנו היה יוצא שבחינוך זה היה צמצום של כ-10 מיליון שקל, יחד עם הרווחה כמעט כ-11, אגוזי, אתה זוכר? (כן) כ-11 מיליון שקל.

בימים אלה, בחודש האחרון התקיימו דיונים נוספים בנושא של התקצוב הדיפרנציאלי. אנחנו רוצים להגיע לשם, למצב שאכן יתקצבו את הפריפריה ואת הרשויות החלשות, אבל לא על חשבון הרשויות החזקות, כי בעצם לא נשאר מאיפה להוריד. כמעט בכל מקום שהיה אפשר להוריד, מענקי איזון הורידו לנו, פיתוח אנחנו לא מקבלים, פיתוח בישובים שמביאים חלף היטלי השבחה לא נותנים. לאט לאט סוגרים. המצב הוא לא פשוט. אנחנו לא רוצים להביא לכם פה תמונה שחורה, כי איך אני תמיד אומר? כשאני מגיע ... אתה מועצה עשירה, מה אתם חושבים שאני אומר להם לא? אני אומר להם – אין לך מושג כמה אנחנו עשירים. אני מבקש שתספר שאנחנו הרבה יותר עשירים ממה שאתה חושב. תמיד אני מעדיף שיחשבו שאנחנו

עשירים ולא עניים.

מר יצחק אגוזי : בכל אופן, ברווחה, אתם רואים פה פירוט. יש לכם, דרך אגב, על ה-disc on key שקיבלתם אתמול יש לכם את המצגת הזאת, בזמנכם החופשי כמובן אין מניעה שתסתכלו עליה. גם מפעלים ובלתי רגילים, מקודם שאלנו מה ההכנסות האלה, אז תראו, זה מים, נכסים זה בעיקר שכר דירה, אבל יש עוד כל מיני דברים. תחבורה. תראו, יש לנו הכנסות של פחות ממיליון שקל בתחבורה והוצאה של 4.6 מיליון שקל. זאת אומרת, הסעות תלמידים של הצהובים, של הצהובים בלבד, עולה 3.7 מיליון שקל. זה כולל את ההסעה הרגילה, את הדלק והשכר. ביוב, בלתי רגילים. כאן חשוב להגיד שני דברים: א' – התקציב הזה, אנחנו מתקציבים רזרבה של 2,600,000 שקלים, שזה תקציב רזרבה שהוא 1% מהיקף התקציב. החוק של רשויות איתנות, אני לא זוכר, נדמה לי 36 רשויות איתנות במדינת ישראל, שיש לנו כל מיני הקלות מבחינה רגולטורית. אנחנו, לדוגמא, לא צריכים להעביר את התקציב ולקבל עליו אישור ממושרד הפנים. אנחנו רק מעבירים את התקציב, לא צריכים לקבל אישור. אבל, יש בו גם, לצד הגזרים האלה, אני לא אגיד מקל, אבל יש העברת אחריות יותר גדולה לרשות וגם לגזבר. אנחנו חייבים לתקצב לפחות 1% כתקציב רזרבה, אז זה מה-2,600,000 שקל האלה, תקציב רזרבה. יש כללים מתי מותר להשתמש, בוודאי שצריכים להשתמש בו רק עם החלטה ספציפית ולא יותר מרבע ממנו בכל רבעון, אם רוצים ומחליטים על זה ובדיוק לאיזה מטרת. דבר שני – כיסוי גירעון על חשבון עודף שנים קודמות. עם כל המאמצים והמשחקים (זה יישמע אולי לא טוב) עם המספרים לכאן ולכאן, עדיין יש לנו גירעון בתקציב. התקציב הזה הוא תקציב גירעוני בהיקף של 1,100,000 שקל.

מר יריב אברהם : מה ההבדל ביחס למועצות אחרות ועיריות אחרות?

ד"ר מוטי דלג'ו : זה לא מעניין אותי.

מר יצחק אגוזי : לא יודע. מה זה מעניין אותי?

מר יריב אברהם : לא, אני רוצה לדעת עד כמה אנחנו במצב קשה.

ד"ר מוטי דלג'ו : לא טרגדיה, במיוחד כשנחליט שמטילים את זה על ראש המועצה והגזבר לעשות את הפעולות המתאימות. אבל אני רוצה לתת לכם כדוגמא,

מר אשר בן עטיה : יש משהו שלא מובן לי, שהאוטובוס הצהוב גורם להפסד. אם תשכנעו אותי אני לא אתבטא.

ד"ר מוטי דלג'ו : לא, הוא לא אמר שזה גורם להפסד. האוטובוס הצהוב, ההשתתפות שלו בהסעות של התלמידים, הוא נתן לך את העלות.

מר אשר בן עטיה : אני רוצה שהוא יגיד לי כאן, אם הוא יכול, שאם הייתי לוקח קבלן היה לוקח שקל, האוטובוס הצהוב עולה 1.10 שקל. אם הוא יגיד דבר כזה אנחנו ...

ד"ר מוטי דלג'ו : זה לא בר השוואה, משום שאנחנו מקבלים את האוטובוסים במענק של כמעט 80%.

מר אשר בן עטיה : זה לא משנה. אבל אם אני מפסיד כסף עם המענק אני אוותר על המענק. אני רוצה לדעת, אם אני מביא קבלן שיעשה את כל ההסעות,

מר יצחק אגוזי : כשאתה עובד עם קבלנים, מטבע הדברים, הם מכניסים לתמחור שלהם גם את מחיר ההון. הוא צריך לקנות אוטובוס במיליון שקל ומחייבים אותו לעבוד עם אוטובוסים רק 10 שנים. אחרי 10 שנים הוא לא יכול להסיע יותר תלמידים.

אוטובוסים של המועצה, אוטובוסים צהובים, א', הם פעילים 14 שנה ולפעמים 15, אבל בדרך כלל 14 שנה. ב', ההשתתפות של המועצה היא 208,000 שקל על כל אוטובוס. זאת אומרת, משרד החינוך מממן כ-800,000 שקל, בסביבות 800,000 שקל על כל אוטובוס. עכשיו, כשאתה לוקח את זה בשקלול, אם אתה לוקח גם את ההון, אז ברור שלהפעיל אוטובוס של המועצה זה יותר זול. יחד עם זאת, כמות האוטובוסים שהמועצה יכולה לקבל היא כמות מוגבלת. אם היינו יכולים לקבל יותר אוטובוסים, כנראה שהיינו רוצים. עוד לא היתה פעם אחת, עוד לא היתה שנה אחת ב-20 שנה האחרונות שהציעו לנו אוטובוס וסירבנו לקבל. דרך אגב, יש רשויות שכן מסרבות, בגלל שאין להן את ה-208, בגלל שאין להן צוות, בגלל שאין להן, לא יודע, כל מיני בעיות אחרות.

גב' לאה פורת : אגוזי, אבל אתה שוכח להזכיר ש... שהאוטובוסים הצהובים ...

15%-10 כל שנה מתקציב ההסעות של משרד החינוך.

מר יצחק אגוזי : למה?

גב' לאה פורת : משום שברגע שעברנו לתקצוב של הסעות פר קפיטה, ואתה לא

יכול לכסות את עלויות ההסעה של כל התלמידים, אז במקום שלפי חוק צריך לכסות 90%, לפי חוק,

מר יצחק אגוזי : זה לא קשור לצהובים.

גב' לאה פורת : זה קשור. אתה קיבלת אוטובוסים צהובים כדי שיפחיתו לך את

ההשתתפות פר קפיטה.

מר יצחק אגוזי : לא.

גב' לאה פורת : לא? אני אביא לך את פסק דין בית משפט בעניין הזה. אז אנחנו כל שנה, שכולם תדעו, כל שנה, בגלל הסיפור הזה של, אני קוראת לזה אתנן של האוטובוסים הצהובים, אנחנו כל שנה מפסידים בין 10 ל-15% תקצוב של הסעות תלמידים על פי חוק. אם אתם תראו מה תקציב ההסעות הכולל של המועצה, מה תקציב ההסעות הכולל?

מר יצחק אגוזי : 10 מליון שקל בערך.

גב' לאה פורת : 10 מיליון שקל. אז עושים לנו טובה ונותנים לנו פעם בכמה שנים אוטובוס במקום לקבל עוד מיליון, מיליון וחצי כל שנה. אם מישהו לא מבין, אני מוכנה להעביר לו את הניירת.

ד"ר מוטי דלג'ו : אני אגיד לך, נעשה את זה בצורה יחסית מאד פשוטה, אם אני לא אקח אוטובוסים, לא ישנו לי את ה-פר קפיטה.

גב' לאה פורת : זה נכון. אבל עדיין כולם צריכים לדעת שזה מה שקרה.

ד"ר מוטי דלג'ו : שניים – במקור היה שמשדר החינוך משתתף ב-90% מעלויות ההסעה, הוא כבר מזמן ירד, לגבי התיכונים היום זה סדר גודל של כ-50%, ונדמה לי שהיסודי כמעט 75%, 85%. הגענו עם זה יחד עם מרכז המועצות גם למשפטים.

מר אמנון כהן : אני רוצה הערה. אני מסתכל על התקציב, שמתוך תקציב של 260 מיליון, יש רק גירעון של 1,100,000, לכאורה נראה לי שזה לא גירעון אמיתי אלא גירעון שמתוך איזו טאקטיקה או אסטרטגיה, שרוצים להציג את זה. אני לא בא להגיד אם זה טוב או לא טוב, אבל צריך להגיד את האמת, איך אומרים, בצורה ברורה. אני לא חושב שבתקציב של

260 מיליון לא יכולנו למצוא את ה-1,100,000 כדי לסתום את הגירעון. זו אולי טאקטיקה, זו אולי אסטרטגיה, זה בסדר, אבל צריך להגיד את הדברים כמו שהם.

ד"ר מוטי דלג'ו: שני דברים. אחד – אני רוצה שיהיה ברור לכולנו ובמיוחד לגזבר המועצה, ההוראה המנהלית שמחייבת רשות איתנה לתקצב כרזרבה תקציבית 1% שאצלנו יוצא 2.6 מיליון, זה לא תקציב להוצאה. משום שאנחנו את התקציב הזה העברנו ממנת ברזל שאני שומר עליה במשך כל השנים ולא התפתיתי גם לא בשנה שעברה וגם לא לפני שנתיים להוציא אותה. זו מנה, אם חס וחלילה קורה איזה אירוע מאד קיצוני, שיהיה למועצה מנת ברזל. ומנת הברזל שלנו עומדת על סדר גודל של כ-3.5 מיליון שקל אם אני לא טועה. אז לכן, זה לא כסף להוצאה. אין לי בעיה שלא מקשיבים. הבעיה שלי זה שמשוהו שאמרנו שלוש פעמים, שואלים אותי פעם רביעית. לגבי ההחלטה של אתמול – אני רק סתם רוצה לתת לכם קצת מספרים. אתמול באופן יחסי היה לנו קל, למה אחוז אחד? למה לא 2 אחוז? ההחלטה הזו גררה את התוצאה הבאה, שצריך להוסיף את זה לתקציב, שזה אומר כך: מבחינת הנחת המזומן, אנחנו הכנסנו בתקציב שזה סדר גודל של כ-600 ומשהו אלף שקל. מבחינת הנחה לזכאים עם ה-2%, זה סדר גודל גם כן של עוד איזה 600 ומשהו, כלומר, 1,200,000. ה-1,200,000, המשמעות שלו היתה כשהוא באחוז אחד. כשאתה עושה אותו ל- אז חצי מזה, המשמעות היתה, ההחלטה של אתמול, 600,000 שקל. אני לא מעלה את זה כדי להגיד לכם – חברים, בואו נשנה. לא. אני פשוט נתתי לכם שיהיה לכם את הנתון.

מר אבי קירס: אני אומר עדיין, למרות ההחלטה של אתמול להשאיר את זה על 2%, אני חושב שמחובתנו לצאת כן בפנייה לאזרחים, אם אפשר לוותר על הדואר ולעבור למיילים, ולראות איך אנחנו חוסכים את אותם 300 או 400 אלף שקל דרך הדיור האלקטרוני.

מר אייל מילר: אני רק רוצה לומר, כהמשך לדברי חברי וכהמשך לדיון אתמול, אני לא יודע בדיוק באיזו שיטה, אני חושב שהמועצה יכולה לעבור למיילים. אני לא מזמן

נרשמת, לא נתנו לי שום הנחה, באתר של חברת חשמל. הם מעבירים לי הכול במייל. זה גם נוח לי, אני מתייק את החשבונות בתיקייה מסוימת. בזק – בלי ששאלו אותי העבירו אותי. זאת אומרת, אני חושב שאת כמה מאות האלפים האלה עדיין אפשר לחסוך אותם.

ד"ר מוטי דלג'ו: 100%. פנו אלי כמה חברים וביקשו שאת הנושא של גבולות המתוכנן לאח"צ לנסות להעביר לבוקר, מה עוד שאמרו לי שהאולם לא יעמוד לרשותנו אח"צ. אנחנו יכולים לדחות קצת אולי את הסיור, נדחה באיזו חצי שעה, ובוועד, אתה תעשה את זה כמו שאתה יודע.

מר יצחק אגוזי: משפט אחד. החוק שתיקן את פקודת העיריות בקשר לעיריות איתנות, שאנחנו נמנים עליהן, קבע בסעיף 5 שלא תאושר הצעת התקציב בעירייה איתנה, ואנחנו עירייה איתנה, אלא אם כן צורפה להצעה חוות דעתו של הגזבר שלפיה התקציב המוצע הוא מאוזן וכן כי הוא בר ביצוע בהתחשב בהכנסות הכלולות בו ובהכנסות העירייה בשנים שקדמו לאותה שנת כספים. אז א', אני לא כתבתי את זה בכתב, אבל אני אומר את זה וזה מוקלט כמובן,

??? הכול על הראש שלך, אגוזי, זה בסדר.

מר יצחק אגוזי: נכון, מה לעשות? יש גם אחריות. אז אני אומר את זה כאן, התקציב הזה שהוגש, א', כמובן הוא מאוזן, כפי שהצגתי פה. וגם אם במקרה את ה-1,100,000 שקל לא נצליח לגייס, אז יש לו כיסוי על חשבון עודף שנים קודמות. ולכן, אני מבקש לקבל החלטה כדלקמן:

מליאת המועצה, לאחר שקיבלה הסבר על תקציב המועצה לשנת 2015, מאשרת את התקציב לשנת 2015 בהיקף של כ-262 מיליון שקל. כמו כן, מליאת המועצה רשמה לפנייה את הודעת הגזבר כי התקציב הוא מאוזן וכי הוא בר ביצוע בהתחשב בהכנסות הכלולות בו ובהכנסות

העירייה בשנים שקדמו לשנת כספים זו.

מר אבי קירס : ברגע שנכסים טיפונת לתקציב הפרטני, ישנם שם הרבה מאד מסוג העלויות, כמו עלויות שכר, החזקת רכב ועוד כל מיני השתלמויות, שכולם עולים, ... כל הנושא של איכות הסביבה, נושא שזה פחות או יותר הסכומים נשארים או אותו דבר או אפילו יורדים. לכן, אני אומר, זה בסך הכול תקציב שעם מסר נכון לתושבים אין אותו. כלומר, את הקטע של לנקות עוד פעם אחת או כל שבוע את המדרכות עם אותו מטאטא או לאסוף יותר גזם, אין בתקציב הזה. נקודה. אין. זה משמר ואפילו עוד מוריד, כי העלויות האלה עוד פחתו. רבותי, השאלה אם אנחנו לא טיפונת יוצאים מהקופסא. גם הוספנו כוח אדם מקצועי, את המנכ"ל החדש, שיביא גם כן איזה שהוא benefit נוסף לכל הסיפור, איך אנחנו כן לוקחים כספים מאותן העלויות שאפשר להיכנס שורה ושורה ולקבל הסבר למה זה עלה ב-16%, למה זה עלה ב-42% ולמה ההשתלמות פה עלתה מ-7,000 שקל ל-365,000 שקל. כלומר, יש את זה בתוך התקציב. איך אנחנו בכל זאת לוקחים את התקציבים האלה וכן טוחנים ואוספים מהרצפה את אותם 5-6 מיליון שקלים ומעבירים אותם לטובת איכות החיים של התושבים.

מר איתן יפתח : כמה דברים. קודם כל, לגבי התברואה. אתה הסברת לגבי איזה פיילוט שעושים, ואולי פה זה מתחבר למה שאלה אמרה, שדרושה חשיבה מוקדמת, אולי לא במעמד של תקציב, אבל לפני זה. אבל זה אמור לבוא לידי ביטוי בתקציב בשורה התחתונה. אז אם בתברואה אני לא רואה, בגזם למשל, שהתקציב הוא 16 מיליון בערך וזה אותו דבר נשאר, בעיקרון ששם נכנס ההטמנה והגזם, ככה אני מבין, נכון אגוזי? הגזם נכנס למשל בתברואה, שתקציב סך הכול של התברואה לא השתנה. אז האמירה לא מתבטאת כמו שאני מצפה אולי, שתבטא בהגדלת תקציב שבאה לידי ביטוי בפיילוט או באיזו התייעלות מסוימת שתהיה או תוספת תקציב.

ד"ר מוטי דלג'ו : אז אנחנו סותרים את עצמנו. למה? אני אגיד לך למה. הרי מה

אנחנו אומרים? אנחנו רוצים להיכנס להפרדה במקור. אנחנו רוצים להקטין את עלויות ההטמנה. אם בוודאות הייתי יודע שאכן התוצאה הזו תושג בוודאות, לא הייתי שם 16 מיליון שקל, הייתי שם רק 14.

מר איתן יפתח: אבל אם היה ממשיך הפיילוט,

ד"ר מוטי דלג'ו: לא, הפיילוט הזה צריך להוריד עלויות. זה מה שחלק מהמערכת לא מבינה.

מר איתן יפתח: בהמשך.

ד"ר מוטי דלג'ו: לא, לא בהמשך, ישר בהתחלה. הפיילוט עצמו עלה כסף וזה בא לידי ביטוי. רק לפני כמה שנים שילמנו עבור אותו סעיף כמעט 8 מיליון שקל. אנחנו הכפלנו את זה ב-100% ולא כתוצאה ממספר התושבים בלבד. פשוט מאד, מה שקורה, המערכת רגילה להוציא, אני מסתובב בישובים ואני רואה, אנחנו צריכים להגיע פה להקטנת העלויות, זה אחד המקורות של כספים לפעילויות נוספות. אז אכן, ברגע שאני שם 18 מיליון שקל, אני מאותן למי, לא להגיע לחיסכון. אני צריך להגביל את המערכת כדי שתדע לחסוך.

מר איתן יפתח: מה שצריך להיות פה, בעיני, ההשתתפות שלנו צריכה להיות בתוכנית העבודה. צריכה להיות יותר מעורבות אולי של המליאה, של נציגות בתוכנית העבודה, שתהיה לשנה, שבסופו של דבר אנחנו נדע שאנחנו מגיעים לתקציב שיש בו עוד כסף לנושא כזה או אחר שכואב לכולם ואפשר להעלות אותו. יכול להיות שאתה רואה את הדברים, אתה מכיר את המועצה, רואה את הדברים, אבל עדיין, כדי שהתקציב הזה נגיד ידבר אלינו ייתן אמירה בסופו של דבר גם לתושבים, זה צריך להיבנות מלמטה, לא מלמעלה.

ד"ר מוטי דלג'ו: אני שמח שקלעתי לדעת חכמים ונבונים, ואכן אתמול בהתייחסות שלי אמרתי שאחד הנושאים המרכזיים שהטלתי על מנכ"ל המועצה זה הנושא של מחלקת תברואה בנושא של המחזור. שניים – ציינתי שזו אחת המחלקות הבודדות שהגדלנו את כוח האדם בנוסף. בבקשה, אמנון.

מר אמנון כהן: לפי דעתי ... כשהוא מדבר על תקציב מאוזן, אז אני יודע, זה 262 מול 262. אבל אנחנו רואים שיש פה גירעון. אז אני רוצה שהוא יסביר לי מבחינה סמנטית איך הוא מגדיר בהגדרה,

ד"ר מוטי דלג'ו: אני אסביר לך. עוד שאלות? בבקשה.

גב' מיכל כספי-שפירא: דרך אגב, אני חושבת שגירעון של מיליון של הוא לא בהכרח גירעון בתקציב כזה. לדעתי זה סכום שהוא,

??? אבל בהגדרה הוא מאוזן והוא לא מאוזן.

גב' מיכל כספי-שפירא: בסדר. זה תמיד, זה מה שמאזן אותו. אבל לא משנה, על זה אני אתן למוטי לענות. אני רוצה לומר, בהמשך בעצם למה שנאמר כאן, ההרגשה של חברי המליאה שהם מסוגלים להשפיע על התקציב, להבין אותו, להבין את התהליכים בו, אני רוצה להציע שאולי המנכ"ל החדש יוכל להציג לנו דיון חצי שנתי, אחרי שהוא נכנס, למד, ראה איפה אפשר לעשות התייעלויות, ראה איפה אפשר לייצר איזו שהיא קופה שתוכל במהלך השנה לייצר קצת שינוי של סדר עדיפויות ולהביע את הרצונות של חברי המליאה. אני חושבת, אני עובדת בארגון גדול, נהוג בו שגם אם מגדירים יעדים ותקציב, בסוף נגיד מאי באים ואומרים – רגע, 'פאזזה', בואו נראה מה המצב. אולי יעדי ההכנסות שלנו, אולי יש לנו 'אקסטרות', אולי יש לנו פחות, ואז ניתן תוך כדי זה בעצם לעשות 'שיפטינג'. אני באמת חושבת שהתפקידים שנעשו קודם על

ידי אגוזי הם תפקידים עמוסים מאד. הייתי שמחה לראות תהליך עבודה של ביקורת וחשיבה באמצע השנה, כדי שנהיה מסוגלים להשפיע, לנסות לפחות. והוא יענה לך על האיזון, כי זה היטריקי של התקציבים.

ד"ר מוטי דלג'ו: קודם כל, ההצעה, אני בהחלט מקבל אותה, דווקא בהקשר של הצד המנהלי, כי מבחינה כספית אנחנו לא עושים את זה כל חצי שנה, אנחנו עושים את זה, כל רבעון מוגש דו"ח. בצד המנהלי, בהחלט יש מקום לקיים דיון ולבחון, לא רק האם יש גרעון או אין גרעון בתקציב, אלא מבחינת השגת יעדי המדיניות.

??? ואם למישהו יש איזו הצעת ייעול ... שיגיש אותה לפני כן.

ד"ר מוטי דלג'ו: כן, אפשר, תוך כדי. עכשיו לגבי הנושא של ה-1.1, שזה הופך להיות עכשיו סדר גודל של 1.5-1.6. אני, ברשותכם, רוצה להציע שמה שהוצע פה כאילו שהרזרבה תהיה כאילו המקור, אני מציע שהרזרבה תהיה רק מה שנקרא לעת שאין מוצא. וההחלטה שלנו תהיה שאנחנו מורים להנהלת המועצה לפעול בנושא של אכיפת חובות, ובעצם התחילה איזו פעולה שגם כאן הכנסתי וביקשתי את שי שייכנס, כי התברר שיש חובות שממתינים יותר מהזמן שקבענו לעצמנו, ועל ידי פעולה מאד מאסיבית, גם אם אתה מקדים תשלום שאתה מקבל אותו אחרי שנתיים, שנה או שנה וחצי לפני כן, יש לזה משמעות.

??? למה צריך החלטה מיוחדת לזה?

ד"ר מוטי דלג'ו: כי אני לא רוצה שיהיה מובן מאליו שאנחנו יושבים על זר של פרחים ויש לנו שם כיסוי. יש כיסוי הרי, אפשר באמת לא לעשות שום דבר, יש לנו רזרבה.

מר איתן יפתח: הצפי לגביית החובות שלא נכנס ...

ד"ר מוטי דלג'ו : כהנחיה שלנו זה היה גם לפני שנתיים ואכן נעשתה פעולה

בעניין הזה, לכן גם זה בא לידי ביטוי בנושא של מחיקת חובות. אחרי הנושאים האלה, תראו,

גב' לאה פורת : מוטי, אם אפשר, מסירת דו"ח רבעוני למליאה – האם גביית

החובות מכסה את הדבר הזה?

ד"ר מוטי דלג'ו : ובאותו דיווח, אגוזי, למסור מה התקדם מבחינת הצפי שלנו,

גם בגביית ארנונה ובמיוחד בנושא של חובות.

מר שלמה עצמוני : לפני ההצבעה אני,

ד"ר מוטי דלג'ו : אתה לוקח נשימה עמוקה.

מר שלמה עצמוני : כן. אני חושב שבכל אופן, מהמליאה הזאת צריכה לצאת איזו

בשורה מסוימת. יש פה הרבה חברי מליאה חדשים. אנחנו בעצם מליאה חדשה. זה נכון שכל

רבעון אנחנו יושבים על התקציב, אבל בדרך כלל במהלך השנה אנחנו לא מייצרים שינויים.

התקציב הזה, השוני בינו לבין תקציבים אחרים זה ייעוד הכספים לנושאים של החינוך,

שבאמת, לפי הדרישה שלך מוטי, אנחנו הפנינו לשם כספים, אבל אנחנו גם לקחנו ממקום

מסוים והפנינו לשם את הכספים. אני חושב שאנחנו צריכים לתת לתושבים שלנו, שירגישו את

השינוי בתקציב. ואיך התושבים יכולים להרגיש? בחינוך זה בסדר, כל הורה, גם אחרי שבוע

ימים שיש 27 תלמידים במקום 30, הוא שוכח מזה. אבל כשהוא יראה, במקום פעם בשבועיים

מטאטא,

מר גבי דור : מאיפה הוצאת את המספר 28 ו-30? איפה יש 30 תלמידים

בכיתה במועצה אזורית דרום השרון?

??? בחורף, כשהתלמידים חולים.

מר גבי דור : תוריד מ-43 ל-41. על מה אתה מדבר?

ד"ר מוטי דלג'ו : חברים, תאפשרו לשלמה, באמת, הוא לקח נשימה עמוקה, תנו לו.

מר שלמה עצמוני : המספר היה סתם מספר לדוגמא. אני חושב שיש לנו עומס תקציבי על הוועדים בפינוי גזם, שאנחנו מקבלים הרבה פחות ממה שקיבלנו פעם, הרבה פחות. זה לא אנחנו מקבלים אותו דבר. מקבלים הרבה פחות. עזוב את זה שיש יותר גזם, אבל פר משאית אנחנו מקבלים החזר יותר נמוך מאשר קיבלנו פעם. אז יכול להיות ששם ההוצאה היא באמת גבוהה מאד, אבל לפחות אני חושב שיש לנו את האפשרות, במקום פעם בשבועיים מטאטא בישובים, לתת פעם אחת בשבוע, כל שבוע.

??? גזם זו הבשורה שאתה רוצה להביא?

מר שלמה עצמוני : אני חושב שבמסגרת התקציב הזה והרזרבה, אפשר לתת את התוספת הזאת ואנחנו נחיה באיכות חיים שונה ממה שחינו עד היום.

מר יריב אברהם : 'המחייה, המחייה', לשמוע את זה ממך זה הכי טוב שיכול להיות, תאמין לי. מה שכולם אומרים לך, מוטי, בגדול – תחזיר לנו עוד 2-3% לישובים, תן לנו להרים את הראש מעל המים, אנחנו בונים, נחנקים, קשה לנו – זה מה שכולם אומרים לך בעקיפין. וכרגיל אתה תגיד – לא, אני לא נותן – וזה הכול, ונגמר הסיפור.

גב' לאה פורת : אני רוצה לחזור להצעה שלי הרב שנתית, שכל שנה אני מציעה אותה – להשאיר את התקציב של המועצה נטו אחרי הפרשה לוועדים אותו דבר, אבל את החלוקה בתוך הישובים, זאת אומרת, את ארנונת המגורים וארנונת העסקים לשנות את השקלול. אם משהו מחפש איך תושב ירגיש מיידית ביום יום שמוגדל התקציב של הישוב שלו, שיש לו יותר משאיות לפינוי גזם, שיש לו יותר אפשרות לעשות פעילויות לחינוך בישוב, זה באמצעות הגדלת תקציב המגורים. אנחנו נמצאים במועצה שפלח המגורים בה הוא גם פלח קבוע, לא משתנה, לא יורד, ואפילו עולה. לעומת זאת, פלח העסקים הוא משתנה. לכן, אם אנחנו רוצים לגרום לשינוי יסודי וחיובי בתוך תקציב של כל ועד של ישוב, אנחנו צריכים לגרום לזה שאותם 2-3% שאנחנו מדברים עליהם יוספו לתקציב של החזר ארנונת מגורים, בסגנון של – פעם רציתי 30%, עכשיו אולי פחות, ואז אנחנו נהיה במצב שגם ישובים שמקבלים החזר ארנונת עסקים, הרי יש להם מגורים ברמה גבוהה והם צריכים לתת שירותים לתושבים ברמה גבוהה, יוכלו לתת את השירותים הנכונים. אל תשכחו שארנונת עסקים איננה יוצאת מכיס התושבים בדרך כלל. ארנונת מגורים יוצאת ישירות מהכיס של התושבים, של האזרחים שלנו, ומתוך ארנונת מגורים צריך לגדול ההחזר.

ד"ר מוטי דלג'ו : אני רוצה דווקא להתייחס למה שלא אמרה, אבל דווקא מכיוון שהיא לא חשבה עליו. אם שמתם לב, לאה חוזרת על ההצעה שלה שנים רבות, כי היא מאמינה שזה דבר טוב. אני עושה בדיוק כמוה. אני חושב שהתקציב שאני מגיש ובצורה שאני מגיש אותו, הוא דבר טוב, ואין לי כוונה לשנות אותו כדי שזה ימצא חן בעיני משהו ובסוף השנה אני אמצא את עצמי עם גרעון. עכשיו לשאלה שלך, יריב,

מר יריב אברהם : לא שאלתי.

ד"ר מוטי דלג'ו : לא, לא, שאלת - מה המצב שלנו בהשוואה לרשויות אחרות?

אני אגיד לך, חלק, למעלה מ-50% מהתקציב של רשויות אחרות, אתה בכלל לא רואה כל מה שאתה רואה פה. אתה יודע מה אתה רק רואה? איך אנחנו מטפלים ב-42 מיליון שקל הגרעון המצטבר? השנה עוד לא נגמרה, ואנחנו יודעים לפי הדו"חות שהולכים עוד 5 מיליון שקל, ובשנה הבאה לפי התוכנית שלך, ראש העיר, זה עוד 12 מיליון שקל. אנחנו לא שם. בתקופה שלי זה לא יהיה.

לכן, אני אומר לכם, זה לא כדי למצוא חן בעיני אף אחד, להגיד – חבר'ה, בואו נוסיף פה, נוסיף שם. אנחנו לא שם. אנחנו רוצים באמת, בנושא של התברואה, להגיע למצב שאכן נחסוך שם. וכשאני אומר נחסוך שם, אין לי כוונה שאת החיסכון נעביר אותו לייעוד אחר. יש לי כוונה שאת החיסכון נעביר אותו לפעילות של הישובים, לתת להם פינוי של גזם שגדל בצורה שזה לא יאומן.

מגזימים עם הגזם.

???

ד"ר מוטי דלג'ו: תקשיבו שניה, אני רואה מה קורה, לכן, בקטע הזה, אחת הפעולות החשובות זה אם אנחנו נחסוך שם ויש לנו כוונה לחסוך שם. שניים – אני כמעט בטוח שאף אחד כאן לא חושב שהנושא של החינוך והנוער הוא בעדיפות. זה עבר דרך אגב כזה, אנחנו כמועצה, זו אחת המועצות הבודדות במדינת ישראל שמשקיעה בנוער כפי שאנחנו משקיעים, כמעט לכל ישוב מדריך נוער. לפעמים זה ב-75% או 50%, יש מקרים גם 200%. זה לא דבר טרוויאלי. אז חברים, אני יודע מה הבעיה, האמינו לי.

רוצים עוד, עוד.

מר שלמה עצמוני:

ד"ר מוטי דלג'ו: שלמה, תן לי. הרי אני לפעמים יודע, ושאף אחד לא ייפגע, לפני שהבן אדם מדבר מה הוא מדבר. למה? כי אני שם את עצמי תמיד במקומו של אותו חבר. בדיונים הפנימיים, תאמינו לי, יש הצעות שהן הצעות כלכליות מפה ועד הודעה חדשה. הצעות

התייעלות כאלה ואחרות. אני תמיד בודק את זה, איך אני רואה את זה מנקודת ראות של הישוב, מנקודת ראות של חברי המליאה. וכשאני רואה שזה לא עובר אותי, אני בטוח שזה לא עובר אתכם. לכן, אני עושה הכול, הכול, כדי להביא לכאן משהו שהוא אכן יעבור במידה רבה של הבנה ותפיסה.

ואחרי המילים האלה, אני חושב שהגיע הזמן שאני אעלה את מה שהקריא חברנו אגוזי. אין לי שום כוונה לשנות את היחס של חלוקת הארנונות ולפתוח את זה לדין. זה לא על סדר היום. וזה שיושב שם אשר ומחזיק את עצמו עם הידיים ככה, מי שלא רואה שיראה,

גב' לאה פורת: אז אנחנו מבקשים להעלות את זה לסדר היום בישיבה הבאה.

מר אבי קירס: אין ספק שהמסר הוא מסר ... אמרת לפני כן, אומרים עלי שאנחנו מועצה עשירה או לא עשירה. רבותי, אנחנו צריכים לראות איך אנחנו מפנים יותר תקציבים לטובת אותן פעילויות. לא שמעתי דבר אחד איך אני מייעל את המנגנון שלי, איך אני אוסף את אותם כספים שבטוח שיש אותם, כמו בכל ארגון, כמו בכל ארגון מוטי, לא יעזור, איך אני אוסף את ה-5-6 מיליון האלה ... התייעלות של המערכת ה... ומראה איך אני מפנה אותם לטובת התושב. בוא. למה שזה לא יהיה המסר?

גב' מיכל כספי-שפירא: אז זה מה שנאמר. אנחנו רוצים לראות כיעד בחצי שנה הקרובה, בהחלט אנחנו חושבים שאם בא מנכ"ל חדש ובעצם נוספה פה יכולת ניהולית, אנחנו מצפים לראות את האיסוף של הכמה מיליוני שקלים האלה, מן הגורן ומן היקב, בהתייעלות, ואז נקווה שנהיה מסוגלים להחליט לאן זה חוזר.

ד"ר מוטי דלג'ו: או קיי. אני רוצה רק למען הסדר הטוב, לנוסח שהקריא אגוזי, לתת את המספר המדויק – זה 261,868,000 ₪. זו הצעת התקציב ואני מעלה אותה להצבעה. מי בעד? שירים את ידו. אפשר להוריד. מי נגד? 1. נמנעים? אין. תודה רבה לכם.

החלטה: מליאת המועצה החליטה ברוב קולות (נמנע - 1), לאחר שקיבלה הסבר על תקציב המועצה לשנת 2015, לאשר את התקציב לשנת 2015 בהיקף של 261,868,000 ₪. כמו כן, מליאת המועצה רשמה לפנייה את הודעת הגזבר כי התקציב הוא מאוזן וכי הוא בר ביצוע בהתחשב בהכנסות הכלולות בו ובהכנסות המועצה בשנים שקדמו לשנת כספים זו.

יצחק אגוזי
גזבר המועצה

שי אברהמי
מנכ"ל המועצה

ד"ר מוטי דלג'ו
ראש המועצה

ריכוז החלטות

1. תקציב המועצה לשנת 2015.

החלטה: מליאת המועצה החליטה ברוב קולות (נמנע - 1), לאחר שקיבלה הסבר על תקציב המועצה לשנת 2015, לאשר את התקציב לשנת 2015 בהיקף של 261,868,000 ₪. כמו כן, מליאת המועצה רשמה לפנייה את הודעת הגזבר כי התקציב הוא מאוזן וכי הוא בר ביצוע בהתחשב בהכנסות הכלולות בו ובהכנסות המועצה בשנים שקדמו לשנת כספים זו.